

Evanjelium podľa Matúša

Ježišov rodokmeň

¹ Toto je záznam rodokmeňa Ježiša Krista, syna Dávidovho a syna Abrahámovho.

² Abrahám mal syna Izáka, Izák Jákoba, Jákob Júdu a jeho bratov,

³ Júda splodil Faresa a Zára (ich matkou bola Tamara), Fares mal syna Hezrona a ten Arama,

⁴ Aram mal syna Aminadaba, ten mal syna Násona a Náson mal syna Salmona,

⁵ Salmon mal s Rachabou syna Boaza, Boaz mal s Rút syna Obeda a ten mal syna Jesseho,

⁶ Jesse bol otcom Dávida, ktorý sa stal kráľom Izraela, Dávid splodil s Uriášovou manželkou Šalamúna,

⁷ Šalamún splodil Roboáma, Roboám Abiu, Abia Azafa,

⁸ Azaf bol otcom Jozafata, Jozafat otcom Joráma a Jorám bol otcom Oziáša,

⁹ Oziáš splodil Joatama, Joatam Achaza, Achaz Ezechiáša,

¹⁰ Ezechiáš mal syna Manasesa, Manases mal syna Amosa a ten bol otcom Joziáša,

¹¹ Joziáš bol otcom Jechoniáša a jeho bratov (v čase odvedenia do Babylonu).

¹² Po babylonskom zajatí splodil Jekoniáš Salatiela a Salatiel Zorobábela,

¹³ Zorobábel mal syna Abiúda, Abiúd Eliakima a Eliakim Azora,

14 Azor mal syna Sádoka, ten syna Achima a Achim syna Eliúda,

15 Eliúd splodil Eleazara, ten mal syna Mátana a Mátan mal syna Jákoba.

16 Jákob bol otcom Jozefa, ktorý bol mužom Márie, matky Ježiša, nazývaného Kristus.

17 Od Abraháma po Dávida to teda bolo štrnásť generácií, ďalších štrnásť generácií od Dávida po babylonské zajatie a od zajatia v Babylone až po Krista zasa štrnásť.

Boh sa stane človekom

18 S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. No ešte skôr než sa vzali, vysvitlo, že počala z moci Ducha Svätého.

19 Jozef bol muž prísnych zásad, preto sa rozhodol, že sa s ňou rozíde. Chcel to však urobiť v tajnosti, aby ju nevystavil verejnej potupe.

20 Keď o tom uvažoval, vo sne sa mu zjavil Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu za svoju ženu, lebo dieťa, ktoré čaká, pochádza z Ducha Svätého.

21 Narodí sa jej syn a dáš mu meno Ježiš, lebo on vyslobodí svoj ľud z jeho hriechov.

22 Takto sa naplnilo všetko, čo Boh hovoril prostredníctvom proroka:

23 ‚Počujte, panna otehotnie, porodí syna a dajú mu meno Emanuel,‘ čo znamená: Boh je s nami.“

24 Keď sa Jozef prebudil, urobil tak, ako mu Pánov anjel prikázal a prijal Máriu za svoju ženu.

25 Ale intímne spolu nežili, kým sa jej nenarodil syn, ktorému dal meno Ježiš.

2

Ježišovo narodenie

¹ Ježiš sa narodil v meste Betlehem v Judsku za vlády kráľa Herodesa. V tom čase prišli do Jeruzalema mudrci z východných krajín

² a vypytovali sa: „Kde je ten židovský kráľ, ktorý sa práve narodil? Videli sme na východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť.“

³ Keď sa to dozvedel kráľ Herodes, veľmi sa znepokojil a spolu s ním aj všetci obyvatelia Jeruzalema.

⁴ Herodes zvolal všetkých veľkňazov a učiteľov Zákona a vyzvedal sa od nich, kde sa má Mesiáš narodiť.

⁵ Odpovedali mu: „V Betleheme, v Judsku, lebo prorok napísal:

⁶ ‚Betlehem, nie si najbezvýznamnejší medzi judskými mestami, lebo z teba vyjde vodca, ktorý sa bude starať o môj ľud, Izrael, ako pastier o ovce.‘“

⁷ Herodes si tajne pozval mudrcov z východu a podrobne sa ich vypytoval, kedy sa im hviezda po prvý raz zjavila.

⁸ Poslal ich do Betlehema s takouto úlohou: „Chodte a dôkladne zistite všetko o tom dieťati, a keď ho nájdete, prídte mi to oznámiť, aby som sa mu mohol ísť pokloniť aj ja.“

⁹ Mudrci si kráľa vypočuli a vydali sa na cestu. A hviezda sa im znova zjavila a viedla ich, až zastala nad miestom, kde bolo dieťa.

¹⁰ Keď uvideli hviezdu, náramne sa potešili.

¹¹ Vošli do domu a našli tam dieťa s jeho matkou Máriou. Padli pred ním na kolená a klaňali sa mu

ako kráľovi. Potom mu obetovali prinesené dary – zlato, kadidlo a drahocenný olej.

¹² Vo sne ich však Boh varoval, aby sa nevracali k Herodesovi. Do svojej krajiny sa teda pobrali inou cestou.

Útek do Egypta

¹³ Po ich odchode sa Jozefovi vo sne zjavil anjel Pánov a prikázal mu: „Vstaň, vezmi dieťa i jeho matku, uteč s nimi do Egypta a zostaň tam, kým ti nepoviem. Herodes bude totiž pátrať po dieťati, aby ho zabil.“

¹⁴ Jozef hneď v noci vzal dieťa i jeho matku a vybral sa s nimi do Egypta.

¹⁵ Tam boli až do smrti kráľa Herodesa. Tak sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka: „Z Egypta som povolal svojho syna.“

¹⁶ Keď Herodes zistil, že ho mudrci podviedli, vzbĺkol hnevom. Do Betlehema i jeho okolia poslal vojakov a dal povraždiť všetkých chlapcov do dvoch rokov – tento vek vyráatal podľa údajov, čo sa dozvedel od mudrcov.

¹⁷ Vtedy sa akoby znova naplnili slová proroka Jeremiáša:

¹⁸ „V meste Ráma počuť nárek, plač a kvílenie. To Ráchel oplakáva svoje deti a nemožno ju potešiť, lebo ich niet.“

¹⁹ Keď Herodes zomrel, Jozefovi sa v Egypte znova ukázal vo sne Pánov anjel

²⁰ a povedal mu: „Vezmi dieťa i jeho matku a vráť sa do izraelskej krajiny, lebo už zomreli tí, čo chceli dieťa zabiť.“

²¹ Jozef poslúchol a vrátil sa spolu s dieťaťom a jeho matkou do izraelskej krajiny.

²² Veľmi sa však zľakol, keď sa dozvedel, že Herodesovým nástupcom v Judsku je jeho syn Archelaus. Vo sne dostal ďalší pokyn od Boha, aby šiel do Galiley.

²³ Usadil sa v Nazarete, čím sa naplnili slová prorokov o Mesiášovi, že ho ľudia budú poznať ako: „Toho z Nazareta.“

3

Počiatok práce Jána Krstiteľa

¹ V tom čase vystúpil Ján Krstiteľ a kázal ľuďom, ktorí prichádzali za ním na judskú púšť:

² „Prestaňte hrešiť a obráťte sa k Bohu, lebo prichádza nebeské kráľovstvo.“

³ To je ten, o ktorom hovoril prorok Izaiáš: „Na púšti volá hlas: Pripravte cestu Pánovi a odstráňte z nej všetky prekážky.“

⁴ Ján nosil odev z ťavej srsti, prepásaný koženým opaskom. Živil sa tým, čo poskytovala púšť: kobyľkami a medom divých včiel.

⁵ Schádzali sa k nemu ľudia z Jeruzalema, z celého Judska i z krajov okolo Jordánu.

⁶ Dávali sa krstiť v rieke Jordán, a tým verejne vyznávali svoje hriechy.

⁷ Keď však Ján videl, že sa prichádzajú krstiť aj mnohí farizeji a saduceji – povedal im: „Vy hadie plemeno! Prečo si myslíte, že takto môžete uniknúť pred Božím hnevom?“

⁸ Dokážte svojím životom, že ste sa odvrátili od vlastných hriechov.

⁹ Nemyslíte si, že sa vám nemôže nič stať len preto, že si vravíte ‚Sme potomkovia Abraháma.‘ Neklamte samých seba! Veď Boh môže aj tieto kamene oživiť a urobiť z nich Abrahámove deti.

¹⁰ Sekera Božieho súdu je už priložená ku koreňom stromov. Každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, bude vyťatý a hodený do ohňa.

¹¹ Ja krstím vodou tých, ktorí ľutujú svoje previnenia a vyznávajú ich. Ale po mne príde niekto omnoho väčší ako ja, ktorému nie som hodný ani len obuv vyzuť. On vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom.

¹² On prečistí zrnó, zbaví ho pliev, pšenicu zhromaždí do sýpky, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.“

Pokrstenie Ježiša

¹³ Vtedy prišiel Ježiš z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa dal od neho pokrstiť.

¹⁴ Ján sa mu v tom však snažil zabrániť: „Ty by si mal pokrstiť mňa! Prečo prichádzaš, aby som pokrstil ja teba?“

¹⁵ No Ježiš mu odpovedal: „Len to urob, lebo musíme vykonať všetko, čo Boh žiada.“ A tak ho Ján pokrstil.

¹⁶ Hneď, ako po krste Ježiš vystúpil z vody, otvorilo sa nebo a uvidel Božieho Ducha, ktorý akoby holubica zostupoval na neho.

¹⁷ Zároveň zaznel z neba hlas: „Toto je môj Syn. Milujem ho a to, čo robí, ma naplňa radosťou!“

4

Pokúšanie Ježiša

¹ Potom Duch Boží viedol Ježiša na púšť, aby ho tam diabol pokúšal.

² Po tom, ako sa Ježiš postil štyridsať dní a nocí, veľmi vyhladol.

³ Tu sa k nemu priblížil pokušiteľ a povedal mu: „Ak si naozaj Boží Syn, prikáž týmto kameňom, aby sa premenili na chleby!“

⁴ Ale Ježiš mu odpovedal: „Je napísané: Na to, aby človek žil, nepotrebuje len jedlo, ale aj slová, ktoré vychádzajú z Božích úst.“

⁵ Potom ho diabol zaviedol do Jeruzalema na vežu chrámu

⁶ a povedal: „Ak si Boží Syn, zoskoč dolu! Veď je napísané: Boh prikáže svojim anjelom, aby ťa ochránili, a ponесú ťa na rukách, aby si si neporanil nohy o kameň.“

⁷ Ježiš mu zasa odpovedal: „Ale je napísané aj toto: Nebudeš pokúšať Boha, je tvojím Pánom!“

⁸ Napokon ho diabol vyviedol na veľmi vysoký vrch a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta s ich bohatstvom a slávou.

⁹ Tam mu povedal: „Toto všetko ti dám, ak predou mnou padneš na kolená a vzdáš mi úctu!“

¹⁰ Ježiš mu odpovedal: „Strať sa mi z očí, pokušiteľ! Lebo je napísané: Pána, svojho Boha budeš uctievať a iba jemu budeš slúžiť!“

¹¹ V tej chvíli ho diabol opustil. Ježiša obklopili anjeli a starali sa o neho.

Začiatok Ježišovej činnosti

¹² Keď sa Ježiš dopyčul, že Ján je vo väzení, vrátil sa do Galiley.

13 Nezostal však v Nazarete, ale usadil sa v Kafarnaume. To mesto ležalo na brehu Genezaretského jazera, v oblasti, ktorú kedysi obývali izraelské kmene Zabulon a Neftalí.

14 Takto sa splnila predpoveď proroka Izaiáša:

15 „V krajine Zabulonovej a Neftalího, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov –

16 ľud ponorený do temnoty uzrie veľké svetlo. Svetlo zažiarí tým, ktorí žijú v krajine tieňa smrti.“

17 Odvtedy začal Ježiš kázať: „Zmeňte svoje zmýšľanie a obráťte sa k Bohu, lebo nebeské kráľovstvo je blízko.“

18 Jedného dňa šiel Ježiš po brehu Galilejského mora a zazrel dvoch mužov, ako do vody hádžu siete. Boli to rybári Šimon, neskôr nazývaný Peter, a jeho brat Andrej.

19 Ježiš na nich zavolať: „Podďte za mnou a ja vám ukážem, ako získavať ľudí pre večnosť!“

20 Obaja hneď opustili siete a šli za ním.

21 O kúsok ďalej iní dvaja bratia, Jakub a Ján, spolu so svojím otcom Zebedejom opravovali v lodke siete. Aj ich zavolať.

22 A obaja razom zanechali svoju loďku i otca a pobrali sa za Ježišom.

23 Ježiš chodil po celej Galilei, učil v synagógach, hlásal všade radostnú zvesť o Božom kráľovstve a zbavoval trpiacich všetkých možných chorôb a neduhov.

24 Správy o ňom sa rýchlo rozniesli až po provinciu Sýria. Vodili k nemu chorých, ľudí posadnutých démonmi, pomätencov, ochrnutých – a on ich uzdravoval.

²⁵ Všade za ním putovalo množstvo ľudí nielen z Galiley, ale aj z Desiatmestia, Jeruzalema, Judska i zo Zajordánska.

5

Kázanie na vrchu

¹ Jedného dňa, keď Ježiš videl dav ľudí, vystúpil na vrch a keď si sadol, pristúpili k nemu jeho učeníci.

² Ježiš ich začal učiť:

³ „Šťastní sú tí, ktorí si uvedomujú svoju potrebu Boha, lebo tým patrí kráľovstvo nebeské.

⁴ Šťastní sú tí, ktorí plačú, lebo Boh ich poteší.

⁵ Šťastní sú tichí, lebo oni sa stanú dedičmi zeme.

⁶ Šťastní sú tí, ktorí túžia po spravodlivosti ako smädní po vode a hladní po jedle, lebo oni budú nasýtení.

⁷ Šťastní sú milosrdní, lebo aj Boh bude k nim milosrdný.

⁸ Šťastní sú tí, ktorí majú čisté srdce, lebo oni uvidia Boha.

⁹ Šťastní sú tí, ktorí šíria pokoj, lebo tých Boh nazve svojimi deťmi.

¹⁰ Šťastní sú tí, ktorých prenasledujú preto, že poslúchajú Boha, lebo im patrí nebeské kráľovstvo.

¹¹ Šťastní ste, ak vás hania, prenasledujú a očierňujú preto, že sa hlásite ku mne.

¹² Áno, máte dôvod radovať sa a jasť, lebo v nebi máte veľkú odmenu. Napokon, rovnako prenasledovali aj prorokov, ktorí žili pred vami.“

Sol' a svetlo – poslanie kresťanov vo svete

¹³ „Vy ste sol' zeme. No ak sol' stratí svoju chuť, čo jej ju vráti? Taká sol' sa už nedá použiť na nič, možno ju iba vyhodiť, aby ju ľudia pošliapali.

¹⁴ Vy ste svetlo sveta. Ste ako mesto postavené na kopci, nemôže sa schovať.

¹⁵ Ani lampu nerozsvietite na to, aby ste ju schovali, ale dáte ju na viditeľné miesto, aby svietila každému v dome.

¹⁶ Nech tak svieti vaše svetlo všetkým ľuďom, aby videli dobro, ktoré konáte, a oslavovali za to vášho Otca v nebesiach.“

Božie slovo má trvalú platnosť

¹⁷ „Nemyslíte si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov. Neprišiel som to zrušiť, ale naplniť.

¹⁸ S úplnou vážnosťou vám hovorím, kým trvá nebo a zem, ani písmenko, ani čiarka zo Zákona nestratí platnosť, kým sa všetko nenaplní.

¹⁹ Keby teda niekto zrušil čo i len jedno z týchto prikázaní, hoci to najmenšie, a učil by tomu aj iných, bude sa nazývať v nebeskom kráľovstve najmenším. Kto však rešpektuje Božie prikázania a učí tak aj iných, toho Boh označí za veľkého v nebeskom kráľovstve.

²⁰ Hovorím: Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť učiteľov Zákona a farizejov, určite nevstúpíte do nebeského kráľovstva.

²¹ Viete, že vašim predkom bolo povedané: ‚Nezabiješ!‘ Preto, kto zabije, musí ísť pred súd.

²² Ale ja vám hovorím: Súdený bude každý, kto sa hnevá na iného človeka; a kto iného ponižuje,

odsúdi ho najvyšší súd, no kto mu zllorečí, zaslúži si pekelný oheň.

²³ Ak prinášaš na oltár svoj dar, aby si ho obetoval Bohu, no uvedomíš si, že tvoj brat má niečo proti tebe,

²⁴ nechaj tam svoj dar, choď za svojím bratom a zmier sa s ním. Až potom obetuj svoj dar.

²⁵ Ak máš so svojím protivníkom spor a chce ťa obžalovať, usiluj sa s ním zmieriť už cestou. Inak ťa zavelečia k sudcovi, sudca ťa vydá dozorcovi a ten ťa uvrhne do väzenia.

²⁶ A nevyjdeš odtiaľ skôr, kým nesplatíš svoj trest do posledného haliera.

²⁷ Viete, že vašim predkom bolo povedané: ‚Nebudeš cudzoložiť.‘

²⁸ Ale ja vám hovorím: každý, kto žiadostivo pozerá na ženu, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci.

²⁹ Ak ťa teda zvádza pravé oko, vylúpni si ho a zahod'; lebo je pre teba lepšie, ak prídeš o jednu časť tela, ako by malo celé tvoje telo prísť do pekla.

³⁰ Ak ťa navádza na hriech pravá ruka, odsekni si ju a odhod' od seba. Lepšie je, ak prídeš o jednu časť tela, ako sa dostať do večnej záhuby.“

O rozvode

³¹ „Bolo tiež povedané: ‚Kto by sa chcel rozviesť so svojou ženou, nech jej dá rozvodový list.‘

³² Ale ja vám hovorím: každý, kto sa rozvedie so ženou – okrem prípadu smilstva – vystaví ju cudzoložstvu, a kto sa ožení s rozvedenou, dopúšťa sa cudzoložstva.

Prísahy

³³ Ďalej ste počuli, že bolo vašim predkom povedané: ‚Nebudeš krivo prisahať, ale splniš, čo si Pánovi pod prísahou sľúbil.‘

³⁴ Ale ja vám hovorím: neprisahajte vôbec; ani na nebo, lebo je Božím trónom,

³⁵ ani na zem, lebo je jeho podnožou, ani na Jeruzalem, lebo je mestom veľkého Kráľa.

³⁶ Neprisahajte ani na svoju hlavu, lebo nie je vo vašej moci, aby vám čo i len jeden vlas narástol biely alebo čierny.

³⁷ Vaša reč nech je jednoznačná – áno nech znamená áno, nie nech znamená nie. Ak k tomu niečo pridávate, pochádza to od zlého.“

Odplácanie zla láskou

³⁸ „Počuli ste, že bolo povedané: ‚Oko za oko, zub za zub.‘

³⁹ Ale ja vám hovorím: neodplácajte zlo zlým. Naopak, ak ťa niekto udrie po pravom líci, nastav mu aj ľavé.

⁴⁰ A ak by sa chcel niekto s tebou súdiť a vziať ti košelu, daj mu aj kabát.

⁴¹ A ak ťa niekto poprosí, aby si mu odniesol bremeno na kúsok cesty, zanes mu ho dva razy tak ďaleko.

⁴² Tomu, kto ťa o niečo prosí, daj, a kto si chce od teba požičať, tomu neodmietni.

⁴³ Počuli ste, že bolo povedané: ‚Miluj svojho blížneho a nenáviď svojho nepriateľa.‘

⁴⁴ Ale ja vám hovorím: milujte svojich nepriateľov! Modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú.

⁴⁵ Takto budete konať ako deti nebeského Otca. On spôsobuje, aby slnko svietilo na dobrých aj na zlých, a zosiela dážď na spravodlivých aj na nespravodlivých.

⁴⁶ Aké uznanie by ste chceli za to, že prejavujete lásku iba tým, ktorí vás milujú? Nerobia vari to isté aj vyberači daní?

⁴⁷ Ak sa správate priateľsky iba k svojim blízkym, ste vari v niečom výnimoční? Nerobia tak azda aj pohania?

⁴⁸ Buďte teda dokonalí v láske, ako je dokonalý aj váš nebeský Otec.“

6

Pravá zbožnosť

¹ „Dávajte si pozor, aby ste skutky svojej spravodlivosti nevystavovali na obdiv pred ľuďmi, lebo tým sa pripravíte o odmenu od svojho Otca v nebesiach.

O dávaní chudobným

² Preto keď dávaš núdznemu, nevytrubuj o tom všetkým na známosť. Okato – v synagógach a na námestiach – konajú dobro pokrytci, lebo túžia, aby ich ľudia chválili. Naozaj, vravím vám: oni už svoju odmenu dostali.

³ Ak ty niekomu pomáhaš, rob to nenápadne – nech tvoja ľavá ruka nevie, čo robí pravá.

⁴ A tvoj Otec, ktorý vidí aj skryté veci, ti to odplatí.“

O modlitbe

⁵ „Keď sa modlíte, nebuďte ako pokrytci, ktorí sa radi modlievajú v synagógach a na

námestiach, aby ich ľudia videli. Naozaj, vravím vám: oni už svoju odmenu dostali.

⁶ Ale keď sa chceš modliť, choď do svojej izbičky, zavri za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorého nevidieš. A tvoj Otec, ktorý vidí aj to, čo je skryté, ťa vypočuje.

⁷ Neopakujte bezmyšlienkovito modlitbu ako ľudia, ktorí Boha nepoznajú. Myslia si, že ich Boh vypočuje, keď budú svoju prosbu donekonečna omieľať.

⁸ Nenapodobňujte ich, veď váš Otec pozná vaše potreby skôr, než ich vyslovíte.“

Modlitba Pánova

⁹ „Vy sa modlite takýmto spôsobom:

Otče náš, ktorý si na nebesiach, nech je vzdaná úcta a česť tvojmu menu.

¹⁰ Nech príde tvoje kráľovstvo. Nech sa tvoja vôľa deje ako v nebi, tak i na zemi.

¹¹ Dávaj nám chlieb na každý deň.

¹² A odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame každému, kto sa previňuje voči nám.

¹³ A nedovoľ, aby sme podľahli pokušeniu, ale pomáhaj nám vyhýbať sa zlému. (Lebo tvoje je kráľovstvo, i moc, i sláva naveky. Amen.)*

¹⁴ Ak odpustíte iným ich previnenia, aj vám odpustí váš nebeský Otec.

¹⁵ Ale ak im neodpustíte, potom ani nebeský Otec neodpustí vaše previnenia.“

O pôste

* **6:13** *Lebo... Amen.* v najstarších opisoch táto časť chýba.

16 „A keď sa postíte, netvárate sa utrápene. A nech to nie je poznať ani na vašom zovňajšku, ako to robia pokrytci, ktorí takto upozorňujú svoje okolie, že sa postia. Naozaj vám hovorím: oni už svoju odmenu dostali.

17 Ale keď sa ty postíš, pekne sa uprav a buď prirodzený,

18 pretože nie ľudia majú vidieť, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorého nikto nevidí. A tvoj Otec, ktorý vidí aj skryté veci, ti to odplatí.“

Poklady v nebesiach

19 „Nehromadte si bohatstvo na zemi, kde rýchlo stráca svoju hodnotu alebo ho môžu ukradnúť zloději.

20 Ukladajte si radšej poklady v nebi, kde ich nezničia ani mole, ani hrdza, ani ich neukradne nijaký zloděj.

21 Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.

22 Oči sú ako lampa, ktorá dáva svetlo. Ak je tvoje oko čisté, tvoj život bude naplnený svetlom.

23 Ale ak je tvoje oko zakalené nečistými myšlienkami a túžbami, si ponorený do temnoty. Ak to, čo by malo byť pre teba svetlom, je tmou, aká potom bude skutočná tma?“

Dôverovať Bohu a nebáť sa

24 „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Jedného totiž bude nenávidieť a druhého mať rád, alebo jednému bude dávať prednosť a druhého bude zanedbávať. Nedá sa slúžiť zároveň Bohu aj majetku.

25 Preto vám radím: netrápajte sa o to, čo budete jesť a piť, aby ste žili, ani o to, do čoho zaodejete svoje telo. Či nie je život viac ako jedlo a telo viac ako šaty?

26 Pozrite sa na vtáky: nesejú ani nežnú, nezhrmažďujú obilie do sýpok, a predsa ich nebeský Otec živí. Či nie ste omnoho cennejší ako ony?

27 Je medzi vami niekto, kto by si vlastnou snahou vedel čo i len o kúsok predĺžiť svoj život?

28 A prečo sa tak veľmi trápate s oblečením? Uvažujte o poľných kvetoch: nepracujú, nepradú,

29 a predsa ani Šalamún vo svojom kráľovskom majestáte nebol oblečený tak ako hociktorý z nich.

30 Ak teda Boh zaodieva do takej nádhery obyčajné poľné kvietky, ktoré dnes hýria farbami a zajtra zhoria v ohni, nepostará sa skôr o vás? To mu tak málo dôverujete?

31 Preto sa netrápajte a nespýtajte: Čo budeme jesť? Čo budeme piť? Čo si oblečieme?

32 Ľudia, ktorí nepoznajú Boha, sami seba znepokojujú takýmito otázkami a trápia sa pre ne. Ale vy máte nebeského Otca, a ten dobre vie, čo potrebujete.

33 Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a všetko toto vám bude pridané.

34 Netrápajte sa teda o každú maličkosť, ktorú prinesie zajtrašok, lebo každý deň má dosť svojich starostí a Boh vám s nimi pomôže aj zajtra.“

7

O posudzovaní

¹ „Nesúďte iných, aby ste neboli súdení.

² Lebo spôsobom, akým súdite druhých, budete súdení aj vy. Akou mierou meriate, takou bude Boh merať vás.

³ Prečo sa staráš o smietku v oku svojho blížneho, ale brvno vo vlastnom oku si si nevšímol?

⁴ Ako môžeš povedať inému: Dovoľ, aby som ti vybral z oka smietku!, a pritom ti neprekáža brvno vo vlastnom oku?

⁵ Ty pokrytec! Najprv odstráň brvno zo svojho oka, lebo až potom budeš dobre vidieť, aby si mohol vybrať smietku z oka svojho blížneho.

⁶ Je zbytočné vysvetľovať Božie pravdy tým, ktorí nimi pohrdajú. Nehádzte perly sviniam! Čo sa stane? Perly pošliapu a vás napadnú.“

Proste, hľadajte, klopte

⁷ „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa vám.

⁸ Lebo kto prosí, dostane, kto hľadá, nájde a kto klope, tomu otvorí.

⁹ Keby ktoréhokoľvek z vás poprosilo vlastné dieťa o kus chleba, dali by ste mu snáď kameň?

¹⁰ Alebo by ste mu namiesto ryby dali hada?

¹¹ Ak teda vy, hoci ste hriešni, viete dávať svojim deťom dobré veci, o čo skôr ich dá nebeský Otec tým, ktorí ho o to prosia!

¹² Správajte sa k ľuďom tak, ako chcete, aby sa oni správali k vám. To je to, čo hovorí Zákon i Proroci.“

Úzka a široká cesta

¹³ „Do neba sa dá vojsť iba úzkou bránou. Priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby, a predsa si ju vyberá a kráča po nej mnoho ľudí.

¹⁴ Dvere a cesta do života sú úzke a len málo je tých, ktorí ich nájdú.“

Strom a jeho ovocie

¹⁵ „Dajte si pozor na falošných prorokov: prichádzajú k vám preoblečení za bezbranné ovce, ale v skutočnosti sú to draví vlci.

¹⁶ Môžete ich spoznať podľa ovocia, ktoré nesú. Azda sa oberá hrozno z trnia a figy z bodláča?

¹⁷ Dobrý strom rodí dobré ovocie a zlý strom zlé ovocie.

¹⁸ Dobrý strom predsa nemôže rodiť zlé ovocie ani zlý strom dobré.

¹⁹ Každý strom, ktorý nenesie dobré ovocie, vytnú a spália.

²⁰ Teda podľa ich činov ich poznáte.“

Nikdy som vás nepoznal

²¹ „Na to, aby sa človek dostal do nebeského kráľovstva, nestačí, že sa ku mne hlási a oslovuje ma Pane! Pane! Rozhodujúce je, či koná vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach.

²² V deň posledného súdu mnohí povedia: Pane, Pane, či sme nehovorili v tvojom mene? Nevyháňali sme démonov v tvojom mene? Nerobili sme v tvojom mene mnohé zázraky?

²³ Ale ja im odpoviem: Nikdy som vás nepoznal. Choďte odo mňa preč, lebo ste páchali zlé veci!“

Dvaja stavitelia

24 „Každého, kto počúva moje slová a koná podľa nich, môžeme prirovnať k prezieravému človeku, ktorý si postavil dom na skale.

25 Keď sa spustil lejak, privalila sa povodeň a prudká víchrica sa oprela do jeho múrov, dom sa nezrútil, lebo mal základy postavené na skale.

26 Ale toho, kto počúva moje slová, no nekoná podľa nich, môžeme prirovnať k nerozumnému človeku, ktorý si postavil dom na piesku.

27 Spustil sa lejak, privalila sa povodeň, prudká víchrica sa oprela do múrov jeho domu – a dom s veľkým rachotom spadol.“

Ježišova autorita

28 Keď Ježiš dohovoril, ľudia nad jeho učením žasli.

29 Ježiš totiž, na rozdiel od ich náboženských učiteľov, učil ako niekto, kto má autoritu.

8

Uzdravenie malomocného

1 Keď Ježiš zostúpil z vrchu, išiel za ním veľký dav ľudí.

2 Vtedy sa k nemu priblížil malomocný, kľakol si pred neho a povedal: „Pane, keby si chcel, mohol by si ma uzdraviť!“

3 Ježiš vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Áno, chcem. Buď zdravý.“ A po malomocenstve nezostalo ani stopy.

4 Ježiš mu povedal: „Nikomu nič nehovor, ale choď, ukáž sa kňazovi a obetuj dar, ako to nariadil Mojžiš – na dôkaz, že si zdravý.“

Rímsky stotník verí v Ježišovu moc

⁵ Keď Ježiš prišiel do Kafarnauma, pristúpil k nemu rímsky stotník a prosil ho:

⁶ „Pane, môj sluha leží doma ochrnutý a má veľké bolesti.“

⁷ Ježiš mu odpovedal: „Prídem a uzdravím ho.“

⁸ Ale stotník namietal: „Pane, nie som hodný, aby si vošiel pod moju strechu. No stačí tvoje slovo a bude zdravý.“

⁹ Veď viem, ako to je: Ja sám som podriadený, ale mám aj pod sebou vojakov. Ak niektorému poviem: Chod!, tak ide, a inému: Pod!, tak príde, a ak poviem sluhovi: Urob to!, tak to vykoná.“

¹⁰ Keď to Ježiš počul, začudoval sa a obrátil sa na tých, ktorí ho sprevádzali: „Vravím vám, že s takou veľkou vierou som sa nestretol v celom Izraeli.“

¹¹ A bude to veru tak, že prídu mnohí ľudia z východu i západu a zaujmú miesto pri stole v nebeskom kráľovstve s Abrahámom, Izákom a Jákobom,

¹² kým Izraeliti, pre ktorých bolo kráľovstvo pripravené, budú hnaní do tmy, kde bude plač a škripanie zubami.“

¹³ Potom Ježiš povedal stotníkovi: „Vráť sa domov! Nech sa ti stane tak, ako si tomu uveril!“ A sluha bol v tej chvíli uzdravený.

Uzdravenie Petrovej svokry

¹⁴ Potom Ježiš vošiel do Petrovho domu a našiel tam jeho svokru ležať vo vysokej horúčke.

¹⁵ Dotkol sa jej ruky a horúčka hneď zmizla. Žena vstala a začala mu pripravovať jedlo.

16 Večer priviedli k nemu mnohých posadnutých. Jediným slovom vyhnal z nich zlých duchov a všetkých chorých uzdravil.

17 Takto sa splnilo, čo predpovedal prorok Izaiáš: „On vzal na seba naše slabosti a niesol naše choroby.“

Ježiš utíši búrku

18 Keď Ježiš videl dav ľudí okolo seba, rozkázal učeníkom, aby sa preplavili v lodke na druhý breh jazera.

19 Vtom ho zadržal jeden z učiteľov Zákona a povedal mu: „Majstre, pôjdem za tebou kamkoľvek.“

20 Ježiš mu na to odpovedal: „Líšky majú svoje nory a vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá dom ani miesto, kde by si zložil hlavu.“

21 Jeden z jeho žiakov mu zasa povedal: „Pane, kým pôjdem za tebou, dovoľ mi pochovať otca!“

22 Ale Ježiš mu odpovedal: „Pod' za mnou hneď. Nech tí, ktorí sú duchovne mŕtvi, pochovávajú svojich mŕtvych.“

23 Potom vstúpil Ježiš do loďky a plavil sa s učeníkmi na druhý breh.

24 Zrazu sa strhla silná búrka a loďka sa takmer potápala vo vysokých vlnách. No Ježiš pokojne spal.

25 Priskočili k nemu a zobudili ho: „Pane, zachráň nás, inak sa utopíme!“

26 Ale Ježiš im odpovedal: „Prečo sa tak bojíte? Kde je vaša viera?“ Potom vstal a pohrozil vetru a vlnám. Búrka sa upokojila a nastalo veľké ticho.

27 Tí, čo boli s ním, ohromene hovorili: „Kto to vlastne je, že ho poslúcha víchrica aj more?“

Uzdravenie posadnutých v Gadare

²⁸ Keď pristáli na druhom brehu neďaleko Gadary, vybehli oproti nemu dvaja muži posadnutí démonmi. Žili v skalných hroboch a boli takí nebezpeční, že sa nikto neodvážil tade ísť.

²⁹ Začali na Ježiša kričať: „Čo od nás chceš, Syn Boží? Prišiel si nás trápiť? Ešte na nás nemáš právo!“

³⁰ Neďaleko sa páslo veľké stádo sviň.

³¹ A démoni ho prosili: „Ak nás už chceš vyhnať, pošli nás do toho stáda sviň!“

³² „Nedbám, choďte!“ povedal im Ježiš.

A hneď vyšli z tých dvoch a vošli do sviň. Celé stádo sa ihneď splašilo, prehnalo sa dolu svahom a utopilo sa v jazere.

³³ Pastieri sviň sa rozbehli do mesta a všade rozchýrili, čo sa stalo.

³⁴ Všetci jeho obyvatelia utekali oproti Ježišovi a žiadali ho, aby odišiel z ich kraja.

9

Uzdravenie ochrnutého

¹ Ježiš opäť nastúpil do loďky, preplavil sa na druhý breh a prišiel do Kafarnauma, do mesta, kde býval.

² Čoskoro k nemu priniesli na nosidlách ochrnutého človeka. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal chorému: „Teš sa, priateľ môj, tvoje hriechy sú odpustené!“

³ Niektorí z učiteľov Zákona sa však pohoršovali: „Ten človek sa rúha!“

⁴ Ale Ježiš vedel, čo si myslia, a preto sa spýtal: „Prečo máte srdcia naplnené zlobou?

⁵ Čo je ľahšie povedať: Odpúšťajú sa ti hriechy, alebo: Vstaň a chod!?

⁶ Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy...“ Nato sa obrátil k ochrnutému a povedal mu: „Vstaň a vezmi si svoje lôžko. Môžeš ísť domov.“

⁷ A on vstal a odišiel.

⁸ Toto sa odohralo pred očami zhromaždeného davu. Všetci žasli a ďakovali Bohu, že dal človeku takú moc.

Povolanie Matúša

⁹ Keď sa Ježiš uberal ďalej, všimol si muža, ktorý na colnici vyberal poplatky. Ten muž sa volal Matúš.

„Poď so mnou a staň sa mojím učeníkom!“ vyzval ho Ježiš. Matúš hneď vstal a išiel za ním.

¹⁰ Neskôr, keď Ježiš spolu s učeníkmi večeral v Matúšovom dome v spoločnosti mnohých ľudí pochybnej povesti,

¹¹ zbožní farizeji sa pohoršovali a vraveli jeho učeníkom: „Ako si váš majster môže sadnúť za jeden stôl s takou spodinou?“

¹² Keď to Ježiš počul, odpovedal im: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí.

¹³ Chodte a snažte sa pochopiť, čo znamenajú slová Písma: ‚Nejde mi o vaše obete a dary, ale o to, aby ste boli milosrdní.‘ Neprišiel som volať k Bohu tých, ktorí sú presvedčení o vlastnej spravodlivosti, ale hriešnikov.“

O pravom pôste

14 Jedného dňa prišli za Ježišom učeníci Jána Krstiteľa s otázkou: „Prečo sa tvoji učeníci nepostia? Veď to robíme my aj farizeji!“

15 Ježiš im odpovedal: „Majú vari svadobčania, ktorých pozval ženích, dôvod smútiť, kým je s nimi? Ale prídu dni, keď bude ženích od nich vzatý, a potom sa budú postiť.“

16 Nikto predsa neprišíva na staré šaty záplatu z novej látky, lebo by vytrhla staré tkanivo a diera by sa ešte zväčšila.

17 Ani mladé víno nenalievate do mechov zo starej kože, lebo by popraskali a víno by vyteklo. Nové víno potrebuje nové mechy!“

Moc nad chorobou a smrťou

18 Kým Ježiš hovoril, prišiel jeden z predstaviteľov miestnej synagógy a poklonil sa mu. „Práve mi umrela dcéra,“ povedal, „ale ty jej môžeš vrátiť život. Poď, polož na ňu ruku a ožije.“

19 Ježiš vstal a šiel – a jeho učeníci ho nasledovali.

20 Vtom k nemu pristúpila zozadu akási žena, ktorá už dvanásť rokov krvácala, a dotkla sa okraja jeho šiat,

21 lebo si pomyslela: „Stačí, ak sa dotknem jeho šiat, určite sa uzdravím.“

22 Ježiš sa obrátil, pozrel sa na ňu a povedal: „Teš sa, žena. Tvoja viera ťa uzdravila.“

A naozaj, od tej chvíle bola žena zdravá.

23 Keď Ježiš vošiel do domu predstaveného synagógy, kde hrala pohrebná hudba a nariekal zhromaždený dav,

24 povedal im: „Rozíd'te sa, veď dievčatko neumrelo, iba spí.“ Oni sa mu však vysmiali.

²⁵ Hneď ako všetkých poslali preč, vstúpil do miestnosti, v ktorej bolo dievčatko, chytil ho za ruku a ono ožilo a vstalo.

²⁶ Správa o tomto zázraku sa rozniesla po celom kraji.

Slepí vidia

²⁷ Keď bol Ježiš na ceste späť, išli za ním dvaja slepci a volali naňho: „Syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!“

²⁸ Kráčali za ním až do domu. Slepí pristúpili celkom k nemu a on sa ich spýtal: „Naozaj veríte, že mám moc vrátiť vám zrak?“

„Áno, Pane,“ odpovedali mu.

²⁹ Ježiš sa dotkol ich očí a povedal: „Nech sa vám stane, ako veríte.“

³⁰ V tej chvíli začali vidieť. Dôrazne im prikázal: „Nikto sa o tom nesmie dozvedieť!“

³¹ Oni však išli a rozniesli tú správu po celom kraji.

Nemý hovorí

³² Keď odtiaľ Ježiš s učeníkmi odchádzal, priviedli k nemu nemého človeka, posadnutého zlým duchom.

³³ Ježiš démona vyhnal a muž ihneď začal hovoriť. Ľudia v dave žasli a hovorili: „Nikdy nikto nič podobné v Izraeli nevidel!“

³⁴ Ale farizeji vysvetľovali: „Diabol, kráľ démonov, mu dal moc vyháňať démonov.“

Žatva je veľká

³⁵ Potom Ježiš prechádzal všetkými mestami a dedinami, učil v židovských synagógach a hlásal

radostnú správu o Božom kráľovstve. A všade, kam prišiel, liečil choroby tela aj ducha.

³⁶ Pri pohľade na ľudí, ktorí za ním prichádzali, jeho vnútro bolo naplnené súcitom a veľkou bolesťou – boli totiž utrápení a bezbranní ako ovce bez pastiera.

³⁷ Vtedy povedal svojim učeníkom: „Žatva je veľká, ale žencov je málo.

³⁸ Preto proste Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoje polia.“

10

Ježiš si vyvolí dvanástich

¹ Potom si Ježiš zavola svojich dvanástich učeníkov a dal im moc vyháňať nečistých duchov a uzdravovať každú chorobu tela aj ducha.

² Mená týchto dvanástich apoštolov sú: Šimon, ktorého volali aj Peter a jeho brat Andrej; Jakub, syn Zebedejov a jeho brat Ján;

³ Filip a Bartolomej; Tomáš a bývalý colník Matúš; Alfejov syn Jakub a Tadeáš;

⁴ Šimon Horlivec a Judáš Iškariotský, ktorý ho napokon zradil.

Pokyny učeníkom

⁵ Týchto dvanástich Ježiš vyslal so slovami: „Nechodte teraz medzi pohanov a nevchádzajte do samaritánskych miest.

⁶ Radšej chodte k Izraelitom, ovciam, ktoré sa Bohu stratili,

⁷ a hlásajte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.

⁸ Uzdravujte chorých, krieste mŕtvych, očisťujte malomocných, vyhánajte démonov. Čo ste zadarmo dostali, zadarmo rozdávejte!

⁹ Neberte si so sebou peniaze

¹⁰ ani kapsu na cestu ani náhradné šatstvo či obuv, ba ani palicu. Lebo robotník si zaslúži mzdu za to, čo urobil.

¹¹ Do ktoréhokoľvek mesta alebo dediny vojdete, spýtajte sa na bohobojných ľudí, v ich dome sa potom ubytujte, kým sa vydáte na ďalšiu cestu.

¹² Keď vstúpite do domu, povedzte: ‚Pokoľ tomuto domu!‘

¹³ Ak vaše posolstvo vďačne prijmú, naplní ich pokoj, ktorý prinášate. Ak odmietnu, váš pokoj zostane s vami.

¹⁴ Opusťte každé mesto alebo dom, kde by vás ani vaše svedectvo neprijali, nezdržujte sa tam, straste aj prach zo svojich nôh.

¹⁵ Vravím vám, že v deň Božieho súdu bude ľahšie hriešnym ľuďom zo Sodomy a Gomory ako takémuto mestu.

¹⁶ Posielam vás ako ovce medzi vlky. Buďte teda obozretní ako hady a mierni ako holubice.

¹⁷ Na ľudí si dávajte pozor, lebo vás pre mňa budú vydávať súdom, budú vás bičovať v synagógach,

¹⁸ budú vás vláčiť pred vládcov a panovníkov. To všetko bude príležitosťou, aby ste vydali svedectvo im aj celému svetu.

¹⁹ Ak vás postavia pred súd, netrápajte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo dostanete pravé slová v pravý čas.

20 To nebudete hovoriť vy, ale Duch vášho Otca prehovorí prostredníctvom vás.

21 Brat vydá na smrť brata, otec syna, deti sa vzbúria proti rodičom a zabijú ich.

22 Všetci vás budú nenávidieť, lebo ste mojimi učeníkmi. Ale ten, kto vytrvá až do konca, bude zachránený pre večnosť.

23 Ak vás budú v niektorom meste prenasledovať, utečte do iného. Vravím vám, že nestačíte pochodiť po všetkých izraelských mestách, kým sa Syn človeka opäť vráti.

24 Žiak neprevyšuje svojho učiteľa, ani sluha svojho pána.

25 Žiak znáša údel svojho učiteľa a sluha údel svojho pána. Keď mňa nazývajú diablom, čo si asi vymyslia na vás!?

26 Ale nebojte sa ich! Príde čas, keď pravda vyjde najavo a všetko skryté bude odhalené.

27 Čo vám hovorím v tme, povedzte na svetle, a čo vám tajne šepkám, rozhláste verejne!

28 A nebojte sa pri tom ľudí. Môžu vás síce zabiť, ale nemôžu vás pripraviť o večný život. Bojte sa Toho, ktorý môže zahubiť dušu i telo v pekle.

29 Akú cenu má vrabec? A predsa ani jeden nepadne na zem bez vedomia vášho Otca.

30 A vy máte ešte aj všetky vlasy na hlave zrátané.

31 Preto sa nebojte: ste omnoho cennejší než celý krdeľ vrabcov.

32 Kto sa ku mne prizná pred ľuďmi, k tomu sa aj ja priznám pred svojím Otcom v nebesiach.

33 Ale kto ma pred ľuďmi zaprie, toho aj ja zapriem pred svojím Otcom v nebi.“

Predpoveď prenasledovania

34 „Nemyslíte si, že som prišiel, aby som priniesol na zem pokoj. Nepriniesol som pokoj, ale meč.

35 Viera vo mňa môže postaviť proti sebe syna a otca, dcéru a matku, nevestu a svokru.

36 Nepriateľom človeka sa stanú jeho najbližší.

37 Kto má vo svojom srdci na prvom mieste otca alebo matku, syna alebo dcéru, a nie mňa, nie je ma hoden.

38 Kto by ma chcel nasledovať bez ťažkostí, nie je ma hoden.

39 Kto lipne na živote, stratí ho, ale kto je ochotný pre mňa všetko obetovať, ten svoj život zachráni.

40 Kto prijíma vás, prijíma mňa, a kto prijíma mňa, ten prijíma toho, ktorý ma poslal.

41 Ak prijme niekto môjho svedka s vedomím, že ho posíela Boh, dostane rovnakú odmenu ako on. Kto prijme spravodlivého pre jeho spravodlivosť, dostane rovnakú odmenu ako on.

42 A ak niekto podá ako môj nasledovník čo len pohár vody niekomu zdanlivo bezvýznamnému, určite nepríde o svoju odmenu.“

11

Ježišova odpoveď Jánovi Krstiteľovi

1 Keď Ježiš odovzdal pokyny svojim dvanástim učeníkom, pobral sa učiť a kázať do tamojších miest.

² Ján Krstiteľ, ktorý bol práve vo väzení, sa dopyčul o tom, čo Kristus robí. Poslal za ním dvoch svojich učeníkov,

³ aby sa ho spýtali: „Si naozaj ten, ktorý mal prísť, alebo máme čakať iného?“

⁴ Ježiš im odpovedal: „Vráťte sa k Jánovi a vyrozprávajte mu, čo ste videli a počuli:

⁵ Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú uzdravení, hluchí počujú, mŕtvi ožívajú a chudobným sa zvestuje dobrá správa.

⁶ Šťastný je ten, kto mi dôveruje.“

⁷ Keď Jánovi učeníci odišli, Ježiš hovoril o ňom ľuďom: „Keď ste šli za Jánom na púšť, čo ste chceli uvidieť? Trstinu zmietanú vetrom?

⁸ Alebo človeka vyobliekaného do drahých šiat? Ale veď takí bývajú v kráľovských palácoch.

⁹ Prečo ste teda šli za ním? Chceli ste vidieť proroka? Hovorím vám, spoznali ste viac než proroka.

¹⁰ To o ňom je napísané: ‚Posielam pred tebou svojho posla, aby ti pripravil cestu.‘

¹¹ Vedzte, že medzi všetkými ľuďmi, ktorí sa kedy narodili, niet nikoho, kto by prevyšoval Jána Krstiteľa. A predsa i ten najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on.

¹² Od čias Jána Krstiteľa je nebeské kráľovstvo vystavené násiliu a zmocňujú sa ho ukrutníci.

¹³ Lebo všetci proroci aj Zákon až po Jána Krstiteľa to predpovedali.

¹⁴ A ak ste pripravení prijať to, tak on je Eliáš, o ktorom prorok zvestoval, že príde skôr, než sa kráľovstvo začne.

¹⁵ Kto má uši na počúvanie, nech počúva!

16 Ku komu mám prirovnať ľudí, ako ste vy? Sú ako hrajúce sa deti, ktoré sedia na námestí a nespokojne pokrikujú na svojich kamarátov:

17 ‚Hrali sme vám, ale netancovali ste, smutne sme vám spievali, ale neplakali ste.‘

18 Keď prišiel Ján, postil sa a nepil víno – a vravia: Je posadnutý.

19 Ale keď prišiel Syn človeka, nepostil sa – a hovoria: ‚Pozrite sa na toho nenažranca a opilca, priateľa hriešnikov. Ale dokonalosť Božej múdrosti ukážu tí, ktorí podľa nej žijú.‘“

Výstraha a pozvanie

20 Vtedy začal Ježiš karhať mestá, ktoré boli svedkami jeho mnohých zázrakov, a predsa nerobili pokánie:

21 „Beda ti, Korazim, beda ti, Betsaida! Keby sa v Týre a Sidone stali také zázraky ako u vás, ich obyvatelia by sa už dávno kajali a prejavovali by najhlbšiu lútosť nad svojimi vinami.

22 Preto vám hovorím, že Týru a Sidonu bude ľahšie v deň súdu ako vám.

23 A čo vy, obyvatelia Kafarnauma? Myslíte si, že Boh vás vyvýši až po samo nebo? Zrútime sa do priepasti večného zahynutia! Keby sa v Sodome diali také zázraky ako u vás, stála by dodnes.

24 Znova vám hovorím, že sodomskej krajine bude ľahšie v deň súdu ako tebe!“

25 Vtedy sa Ježiš modlil: „Velebím ťa, Otče, Pán neba aj zeme, že pravdu skrývaš pred tými, ktorí sa pokladajú za múdrych a učeních, a zjavuješ ju bezvýznamným a jednoduchým.

26 Áno, Otče, tak sa ti to páči.“

27 „Otec mi zveril všetko. Len Otec pozná Syna a Otca pozná iba Syn a ten, komu sa to Syn rozhodne zjaviť.

28 Podďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste unavení, ja vám dám odpočinutie.

29 Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo mám tiché a pokorné srdce. U mňa nájdete mier a odpočinutie pre svoje duše.

30 Veď moje jarmo netlačí a bremeno neťaží.“

12

Pán soboty

1 Raz v sobotu prechádzal Ježiš so svojimi učeníkmi obilným poľom. Učeníci boli hladní, preto začali trhať klasy a jesť zrnó.

2 Videli to farizeji a žalovali Ježišovi: „Pozri, tvoji učeníci robia, čo sa v sobotu nesmie robiť!“

3 Ježiš im odpovedal: „Azda ste nečítali, čo urobil kráľ Dávid, keď on aj jeho družina boli hladní?“

4 Ako vošiel do chrámu a spolu jedli posvätné chleby, ktoré smeli jesť iba kňazi?

5 Alebo ste nečítali v Mojžišovom zákone, že kňazi v chráme pracujú v sobotu? Porušujú sobotný pokoj, a predsa nie sú vinní.

6 Vravím vám, že je tu niekto, kto je viac než chrám.

7 Keby ste rozumeli slovám: ‚Nejde mi o vaše obete a dary, ale o to, aby ste boli milosrdní,‘ tak by ste nikoho neprávom neodsudzovali.

8 Syn človeka rozhoduje aj o tom, čo sa v sobotu smie robiť a čo nie.“

9 Odtiaľ šiel Ježiš do synagógy.

¹⁰ Bol tam človek s ochrnutou rukou. Farizeji hľadali nejakú zámienku, aby mohli Ježiša obžalovať, preto sa ho spýtali: „Dovoľuje zákon v sobotu uzdravovať?“

¹¹ Odpovedal im: „Keby niekto z vás mal jedínú ovcu a tá by mu v sobotu spadla do jamy, neurobil by všetko, aby ju z nej vytiahol ešte v ten deň?“

¹² A o čo cennejší je človek! Preto je správne robiť dobro aj v sobotu.“

¹³ Obrátil sa k postihnutému a povedal mu: „Vystri ruku!“ Ten ho poslúchol a ruka bola zdravá ako tá druhá.

¹⁴ Farizeji odišli a radili sa, ako by Ježiša zabil.

Ježiš naplňa proroctvo Starého zákona

¹⁵ Ježiš však postrehol ich úmysly a odišiel. Mnohí šli za ním a on uzdravil všetkých chorých.

¹⁶ Ale prikázal im, aby o ňom verejne nehovorili.

¹⁷ Tak sa naplnilo Izaiášovo proroctvo:

¹⁸ „Toto je môj služobník, ktorého som si vyvolil, môj milovaný, potešenie mojej duše. Dám mu svojho Ducha a národom ukáže, ako môžu získať spravodlivosť.“

¹⁹ Nebude sa hádať ani nikoho prekrikovať, nebude robiť hurhaj na uliciach,

²⁰ nalomené steblo nedolomí, tlejúci knôť neuhasí, kým nespôsobí, aby spravodlivosť zväčazila.

²¹ Jeho meno sa stane nádejou pre všetky národy.“

Zdroj Ježišovej moci

22 Tu k nemu priviedli posadnutého človeka, ktorý bol navyše slepý aj nemý. Ale Ježiš ho uzdravil – vrátil mu zrak aj reč.

23 Ľudia žasli a vraveli: „Nie je on naozaj syn Dávidov?“

24 Ale počuli o tom zázraku farizeji a namietali: „Len Belzebul, kráľ démonov, mu mohol dať moc vyháňať démonov!“

25 Ale Ježiš vedel, čo si myslia, a preto povedal: „Rozdelené kráľovstvo pustne a nijaké mesto či rodina, kde vládnu spory a roztržky, neobstojí.

26 Tak ani satan nemôže bojovať sám proti sebe – ako by potom obstálo jeho kráľovstvo?

27 Hovoríte, že vyhánam zlých duchov mocou Belzebula. Koho mocou ich potom vyhánajú vaši žiaci? Aj oni vyhánajú démonov – a stanú sa aj vašimi sudcami.

28 Ale ak vyhánam zlo v moci Božieho Ducha, tak Božie kráľovstvo už prišlo k vám.

29 Ak chce niekto ukradnúť veci z domu silného muža, musí ho najprv zviazať a len potom si ich môže odniesť.

30 Kto nie je so mnou, je proti mne a kto nezhrmažďuje so mnou, rozptyľuje.

31 Preto vám hovorím, že každý hriech aj rúhanie môžu byť ľuďom odpustené, ale rúhanie proti Svätému Duchu odpustené nebude.

32 Tomu, kto by hovoril niečo proti Synovi človeka, môže byť odpustené. Ale tomu, kto bude hovoriť proti Svätému Duchu, nebude odpustené ani v tomto veku, ani v budúcom.“

Podľa ovocia sa pozná strom

³³ „Aký strom vypestujete, také ovocie bude rodiť. Dobrý bude rodiť dobré ovocie, zlý zlé. Každý strom sa pozná podľa svojho ovocia.

³⁴ Vy, plemeno vreteníc, ako by ste mohli dobre hovoriť, keď ste zlí? Ústa hovoria to, čím je naplnené srdce.

³⁵ Dobrý človek rozdáva z dobrého pokladu svojho srdca dobré veci. Ak je však jeho srdce plné zla, šíri iba zlo.

³⁶ Rátajte s tým, že v deň súdu budete skladať účty z každého neužitočného slova.

³⁷ Vaše terajšie slová o vás rozhodnú: buď vás ospravedlnia, alebo odsúdia.“

Farizeji žiadajú znamenie

³⁸ Vtedy prišli za Ježišom niektorí zo židovských učiteľov Zákona a farizeji a žiadali: „Učiteľ, chceme od teba vidieť jasné znamenie, že ťa poslal Boh.“

³⁹ Ale Ježiš im odpovedal: „Len zvrátení a bezbožní ľudia si vyžadujú zázračné dôkazy, že ma poslal Boh. Ale nedostanete iné znamenie, iba znamenie proroka Jonáša.

⁴⁰ Ako bol totiž Jonáš tri dni a tri noci v útrobach veľryby, tak bude Syn človeka tri dni a tri noci v lone zeme.

⁴¹ Obyvatelia Ninive vystúpia na súde proti vám a odsúdia vás, lebo oni na Jonášovo kázanie vykonali pokánie a obrátili sa k Bohu. A ten, kto stojí pred vami, je väčší ako Jonáš.

⁴² Kráľovná zo Sáby vystúpi na súde ako ďalší svedok proti vám, lebo prišla z ďalekej krajiny, aby poznala Šalamúnovu múdrosť. A tu je predsa niekto omnoho väčší ako Šalamún.

⁴³ Keď je z človeka vyhnaný nečistý duch, blúdi po vyprahnutých a opustených miestach a hľadá, kam by sa utiahol, ale nemôže nájsť.

⁴⁴ Vtedy si povie: ‚Vrátim sa, odkiaľ som vyšiel.‘ Po návrate zistí, že jeho príbytok je prázdny, uprataný a vyzdobený.

⁴⁵ Ide teda, vezme so sebou sedem iných duchov, horších ako je sám, vojdú dnu a usídlia sa tam. Taký človek je vtedy na tom oveľa horšie, ako bol predtým. To je to, čo sa stane takým skazeným ľuďom, ako ste vy.“

Ježišova rodina

⁴⁶ Kým Ježiš hovoril v dome obklopenom húfom ľudí, prišla jeho matka a bratia. Čakali vonku, lebo sa chceli s ním zhovárať.

⁴⁷ Keď ho ktosi z davu upozornil, že naňho vonku čakajú, povedal:

⁴⁸ „Kto je moja matka a kto sú moji bratia?“

⁴⁹ Ukázal na učeníkov a povedal: „Toto je moja rodina.

⁵⁰ Každý, kto koná vôľu môjho nebeského Otca, je môj brat, sestra i matka!“

13

Podobenstvá o nebeskom kráľovstve

¹ V ten istý deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori a učil.

² Onedlho sa okolo neho zhromaždil taký veľký dav ľudí, že musel vstúpiť do lodky. Kázal teda odtiaľ a dav ho počúval na brehu.

³ Keď k nim hovoril, používal mnohé podobenstvá.

O rozsievачovi

„Roľník vyšiel na pole, aby zasial obilie.

⁴ Ako rozsieval, padli niektoré zrná na okraj cesty, zlietli sa vtáky a pozobali ich.

⁵ Iné zrná dopadli na skalnatú pôdu, kde bolo málo ornice. Obylie rýchlo vzklíčilo,

⁶ ale keď začalo páliť slnko, uschlo, lebo korenky nemohli ísť do hĺbky.

⁷ Veľa zrn padlo aj medzi bodliaky. Keď bodľacie vyrástlo, udusilo klásky.

⁸ Ostatné zrná padli do úrodnej pôdy. Obylie vyrástlo a prinieslo úrodu. Na niektorom klase bolo sto zrníek, na inom šesťdesiat a na ďalšom tridsať.

⁹ Tak teda, kto má uši na počúvanie, nech počúva!“

Prečo Ježiš hovorí v podobenstvách

¹⁰ Pristúpili k nemu učenici a spýtali sa ho: „Prečo im hovoríš v podobenstvách?“

¹¹ Odpovedal im: „Vám už Boh zjavil tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im ešte nie.

¹² Ten, kto žije podľa Božieho slova, bude mu rozumieť čoraz viac. Ale ten, kto podľa neho nežije, čoskoro prestane rozumieť aj tomu, čo mu je už teraz jasné.

¹³ Hovorím ľuďom v podobenstvách, aby boli nútení rozmýšľať. Oni však počúvajú, ale nerozumejú, pozerajú sa, ale nevidia.

¹⁴ Tak sa na nich plní Izaiášovo proroctvo: Budete počúvať, ale neporozumiete, budete sa dívať, ale nevidíte.

¹⁵ Lebo srdcia týchto ľudí otupeli, ušami ťažko počujú a zavreli oči, aby nevideli, nepočuli a neporozumeli, aby sa neobrátili k Bohu, ktorý by ich mohol uzdraviť.

¹⁶ Ale šťastné sú vaše oči, že vidia a vaše uši, že počujú.

¹⁷ Mnohí proroci túžili vidieť, čo vy vidíte, a počuť, čo vy počujete, ale nemohli.“

Prečo Božie slovo v ľudskom srdci vždy nevyklíči

¹⁸ „A teraz počúvajte, aký je zmysel podobenstva o rozsievачovi.

¹⁹ Cesta, kam padli niektoré zrná, predstavuje srdcia ľudí, ktorí počujú o Božom kráľovstve, ale nerozumejú tomu. Prichádza satan a vytrhne to, čo bolo zasiate.

²⁰ Skalnatá pôda predstavuje srdce človeka, ktorý počuje Božie poslanstvo a prijíma ho síce s veľkou radosťou,

²¹ ale povrchne, a ono tak v ňom nezapustí korene. Keď potom prídu ťažkosti alebo prenasledovanie pre vieru, jeho nadšenie ochabne a to, čo bolo zasiate, sa stratí.

²² Pôda zarastená bodláčim predstavuje človeka, ktorý počuje Božie poslanstvo, ale každodenné starosti a túžba po bohatstve udusia slovo, takže ostane bez úrody.

²³ Úrodná pôda predstavuje srdce človeka, ktorý počuje Božie poslanstvo a žije podľa neho. Ten prináša úžitok – tridsať, šesťdesiat alebo stonásobný.“

Kúkol' medzi pšenickou

²⁴ Potom im povedal ďalšie podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo je ako hospodár, ktorý zasial na svojom poli dobré semeno.

²⁵ Ale v noci, keď ľudia spali, jeho nepriateľ rozhodil medzi pšenicu kúkoľ a odišiel.

²⁶ Keď obilie vyrástlo do klasov, ukázal sa aj kúkoľ.

²⁷ Sluhovia prišli za hospodárom a povedali mu: ‚Veď si zasial čisté semeno, kde sa vzal kúkoľ?‘ –

²⁸ ‚To urobil nepriateľ!‘ odpovedal im.

‚Pôjdeme to pole vypliet,‘ ponúkli sa.

²⁹ Ale hospodár nesúhlasil: ‚Nie, nerobte to. S kúkoľom by ste mohli ľahko vytrhnúť aj pšenicu.

³⁰ Necháme oboje dorásť a pri žatve rozkážem žencom, aby najprv vybrali kúkoľ, zviazali ho do snopov, spálili a pšenicu nanosili do mojej stodoly.‘ “

O horčičnom semene

³¹ Predložil im iný obraz: „S nebeským kráľovstvom je to ako s horčičným semienkom, ktoré človek zasial na poli.

³² Je síce najdrobnejšie zo všetkých semien, ale keď vyrastie, je to najmohutnejšia bylina, ba je z neho strom, takže prilietajú vtáci a hniezdia v ňom.“

O kvásku

³³ A použil ďalšie podobenstvo: „S nebeským kráľovstvom je to ako s kváskom, ktorý žena vzala, zarobila do troch meríc múky a všetko cesto vykyslo.“

³⁴ To všetko hovoril Ježiš výhradne v podobenstvách.

³⁵ Tak sa naplnilo staré proroctvo: „Budem im hovoriť v obrazoch. Tajomstvá, ktoré boli skryté od založenia sveta, im odhalím.“

Ježiš vysvetľuje podobenstvo o kúkoli

³⁶ Ježiš potom rozpustil dav a šiel domov. Obklopili ho jeho učeníci a prosili ho, aby im vyložil podobenstvo o kúkoli na poli.

³⁷ Ježiš teda povedal: „Ten, ktorý seje dobré semeno, je Syn človeka.

³⁸ Pole predstavuje tento svet, dobré semeno sú deti nebeského kráľovstva a kúkoľ sú ľudia zotročení tým Zlým.

³⁹ Nepriateľ, ktorý kúkoľ rozosial, je diabol. Žatva predstavuje koniec sveta a ženci sú anjeli.

⁴⁰ Tak ako v tomto príbehu je kúkoľ oddelený a spálený, tak bude i na konci sveta.

⁴¹ Syn človeka pošle svojich anjelov a tí vyženú z nebeského kráľovstva všetkých, ktorí sa proti nemu stavali, i všetkých, ktorí páchali zlo.

⁴² Spáli ich oheň, budú plakať a škrípať zubami.

⁴³ A vtedy tí, čo plnili Božiu vôľu, sa zaskvejú v kráľovstve nebeského Otca ako slnko. Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“

O poklade a vzácnej perle

⁴⁴ „Nebeské kráľovstvo je ako skrytý poklad, ktorý nejaký človek objaví na poli a znova ho zakope. Od radosti predá všetko, čo má a kúpi to pole.

⁴⁵ Nebeské kráľovstvo je podobné aj kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly.

⁴⁶ Keď objaví mimoriadne krásnu perlu, predá všetko, čo má, len aby ju získal.

O sieti

⁴⁷ Nebeské kráľovstvo môžeme ďalej prirovnať k sieti hodenej do mora. Zachytí sa v nej všetko možné.

⁴⁸ Keď je sieť plná, vytiahnu ju rybári na breh, dobré ryby vyberú do košov a zvyšok vyhodí.

⁴⁹ Tak to bude aj na konci sveta. Prídu Boží anjeli, oddelia zlých od spravodlivých

⁵⁰ a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škrípanie zubami.“

⁵¹ Ježiš sa spýtal, či tomu všetkému porozumeli. – „Áno,“ odpovedali mu.

⁵² Potom doložil: „Každý učiteľ Zákona, ktorý sa stal učeníkom nebeského kráľovstva, je ako hospodár, ktorý ponúka zo svojej komory nové aj staré veci.“

Je to iba syn tesárov?

⁵³ Keď Ježiš dorozprával tieto podobenstvá, vrátil sa do Nazareta,

⁵⁴ do svojho domovského mesta. Učil v tamojšej synagóge. Všetci sa čudovali: „Kde sa v ňom berie taká múdrosť a moc?”

⁵⁵ Ved' je to tesárov syn, matka je predsa Mária a Jakub, Jozef, Šimon a Júda sú jeho bratia!

⁵⁶ Aj jeho sestry žijú medzi nami. Odkiaľ to ten človek má?”

⁵⁷ A pohoršovali sa nad ním. Ježiš im povedal: „Proroka si vážia všade omnoho väčší ako v jeho rodnom meste a v jeho domove!“

⁵⁸ Pre ich nevieru tam nemohol vykonať mnoho zázrakov.

14

Smrť Jána Krstiteľa

¹ Vtedy sa dopyčul galilejský vládca Herodes Antipas o Ježišovi

² a povedal svojim dvoranom: „To je akiste Ján Krstiteľ! Vstal z mŕtvych, a preto má zázračnú moc!“

³ Pred časom dal totiž Herodes Jána zatknúť a uväzniť. Ján mu vyčítal,

⁴ že žije s Herodiadou, manželkou svojho brata Filipa.

⁵ Herodes chcel Jána zabiť, ale obával sa vzbury ľudu, lebo v ňom videli proroka.

⁶ Na oslavách Herodesových narodenín tancovala dcéra Herodiady a veľmi očarila Herodesa.

⁷ Prisahal, že splní každé jej želanie.

⁸ Herodiada naviedla svoju dcéru a tá povedala: „Tak mi daj ihneď priniesť na podnose hlavu Jána Krstiteľa.“

⁹ Herodesa to vydesilo, ale nechcel sa zosmiešniť pred hosťami tým, že by porušil prísahu.

¹⁰ Preto dal príkaz, aby Jána Krstiteľa stali priamo vo väzení.

¹¹ Jeho hlavu priniesli tanečníci na podnose a tá ju položila pred svoju matku.

¹² Jánovi žiaci si vyžiadali jeho telo a pochovali ho. Potom šli oznámiť Ježišovi, čo sa stalo.

¹³ Keď to Ježiš počul, nastúpil do loďky a odplavil sa na pusté miesto, aby bol sám.

14 No len čo ľudia z okolia zistili, ktorým smerom sa uberá jeho loďka, pešo sa pobrali za ním. Keď vystúpil na breh, už ho tam čakali davы ľudí. Prišlo mu ich ľúto, a tak začal uzdravovať chorých.

Nasýtenie piatich tisícov

15 Keď sa zvečerilo, pristúpili k nemu učeníci a upozornili ho: „Už je neskoro a tu na pustatine sa nedá nič kúpiť. Dovoľ ľuďom odísť, nech sa rozídu po dedinách a zadovážia si niečo na jedenie.“

16 Ježiš im na to povedal: „Kam by chodili, vy sa im dajte najesť!“

17 Namietli: „Veď máme dokopy iba päť chlebov a dve ryby!“

18 „Prineste mi ich sem!“

19 Potom vyzval ľudí, aby si posadali na trávnu. Vzal tých päť chlebov a dve ryby, uprel oči do neba a poďakoval sa za ne Bohu. Potom lámal a dával učeníkom chleby, a tí ich rozdávali ľuďom.

20 Najedlo sa tam dosýta asi päťtisíc mužov.

21 Ženy a deti sa do toho počtu nerátali. A keď pozbierali zvyšky, zistili, že ich je plných dvanásť košov.

Ježiš kráča po vode

22 Hneď potom prikázal svojim učeníkom, aby nastúpili do loďky a preplavili sa na druhý breh, kým sa on rozlúči so zhromaždenými ľuďmi.

23 Keď ich vyprevadil, vyšiel na kopec, aby sa osamote modlil. Strávil tam takmer celú noc.

24 V tom čase už bola loď dosť ďaleko od brehu. Zmietali ňou vlny a fúkal silný protivietor.

25 Nad ránom sa Ježiš priblížil k lodke kráčajúc po hladine jazera.

26 Keď ho učeníci zbadali, vydesili sa a od hrôzy kričali: To je prízrak!

27 Ale Ježiš sa im hneď prihovoral a upokojil ich: „Vzchopte sa, to som ja, nebojte sa!“

28 Tu naňho zavolať Peter: „Pane, ak si to ty, rozkáž mi, a ja prídem k tebe po vode!“

29 „Tak pod!“ vyzval ho Ježiš. A Peter hneď vystúpil z lode a pobral sa po vode k Ježišovi.

30 Ale keď sa pozrel okolo seba a videl obrovské vlny, preľakol sa a začal sa topiť: „Pane, zachráň ma!“ vykrikoval.

31 Ježiš ihneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: „Kde je tvoja viera? Prečo si pochyboval?“

32 A len čo vystúpili na loď, vietor sa utíšil.

33 Učeníci pokľakli pred ním a vyznávali: „Ty si určite Boží Syn!“

Uzdravovanie pri Genezaretskom jazere

34 Potom pristáli v genezaretskom kraji.

35 Len čo ho tamojší ľudia spoznali, správa o ňom sa rozniesla po širokom okolí a od všadiaľ prinášali k nemu chorých.

36 Prosili ho, aby im dovolil dotknúť sa aspoň lemu jeho šiat. A kto sa dotkol, bol uzdravený.

15

Ježišovo učenie o tradíciách

1 Vtedy prišli za Ježišom farizeji a učítelia Zákona z Jeruzalema, aby sa ho opýtali:

² „Prečo tvoji žiaci nedodržiavajú staré tradície? Veď si ani len ruky neumývajú pred jedením!“

³ Ježiš im na to odpovedal: „A prečo vy pre svoje tradície porušujete Božie prikázanie?“

⁴ Napríklad, Boží príkaz znie: Cti svojho otca i svoju matku. A kto potupí otca alebo matku, musí zomrieť.

⁵ Ale vy učíte: Kto povie otcovi alebo matke: To, čím by som ti mal pomôcť, je dar určený Bohu, ten už nemusí podporiť svojich rodičov ani vtedy, keď to potrebujú.

⁶ A tak ste svojou tradíciou zrušili priamy Boží príkaz.

⁷ Pokrytci! Na vás sa vzťahujú slová proroka Izaiáša:

⁸ Tento ľud hovorí, že ma ctí, ale jeho srdce je odo mňa ďaleko.

⁹ No márne ma uctieva, lebo vyučuje svoje vlastné zákony, a nie Božie.“

Čo človeka znesväcuje

¹⁰ Potom okolo seba zhromaždil ľudí a povedal im: „Počúvajte, čo vám hovorím a pochopte:

¹¹ Vaše vnútro neznečisťuje to, čo vchádza do úst, ale čo z nich vychádza.“

¹² Prišli za ním učeníci a upozornili ho: „Vieš, že farizejov tieto slová pohoršili?“

¹³ Ježiš im odpovedal: „Rátajte s tým, že každá rastlina, ktorú nezasial môj nebeský Otec, bude vytrhnutá aj s koreňmi.

¹⁴ Nechajte ich! Sú slepými vodcami slepých. A keď slepý povedie slepého, obaja spadnú do jamy.“

15 Peter sa spýtal Ježiša: „Ako si to myslel s tým, čo nás znečisťuje?“

16 Ježiš sa začudoval: „Ani vy tomu nerozumiete?“

17 Nechápate, že všetko, čo zjeme, prechádza vnútornosťami a vychádza z tela do žumpy?

18 Človeka znesväčuje to, čo vychádza z jeho vnútra.

19 Zo srdca vychádzajú zlé myšlienky, ktoré vedú k vraždám, cudzoložstvu, smilstvu, krádežiam, klamstvám a ohováraniu.

20 Toto všetko zbavuje človeka vnútornej čistoty. Ale ješ' neumytými rukami, to človeka nepoškrňuje.“

Ježiš uzdraví pohanskú ženu

21 Ježiš potom odtiaľ odišiel a pobral sa pešo do týrskeho a sidonského kraja.

22 Tu prišla za ním jedna žena z tých pohanských končín a prosila ho: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Moja dcéra je posadnutá démonom a veľmi trpí!“

23 Ale on si ju vôbec nevšímal.

Jeho učeníci naňho naliehali: „Zbav sa jej, lebo nás unavuje svojím krikom.“

24 Tu sa Ježiš obrátil k žene a povedal jej: „Bol som poslaný iba k strateným ovciam z domu Izraela.“

25 Ale prišla až k nemu, klaňala sa mu a prosila ho: „Pane, pomôž mi!“

26 „Nie je správne brať chlieb deťom a hádzať ho psom!“ oponoval jej.

27 Ale žena namietla: „Máš pravdu, ale šteňatám spadnú aspoň omrvinky zo stolov ich pánov.“

28 „Žena, máš veľkú vieru,“ povedal jej Ježiš. „Nech sa stane, ako si želaš!“ V tej chvíli sa jej dcéra uzdravila.

Ježiš uzdraví mnohých chorých

29 Potom sa Ježiš vrátil ku Galilejskému moru a vystúpil na vrch nad jazerom, aby tam učil.

30 Zhromaždil sa okolo neho veľký dav ľudí a priviedli so sebou chorých, zmrzačených, slepých, nemých a všelijako inak postihnutých. Kládli ich pred neho a on ich uzdravoval.

31 Ľudia žasli, keď videli, že tí, čo dovtedy nemohli vyrieť ani slovko, hovorili, chromí chodili, mrzáci sa narovnali a slepí videli! Nadšene oslavovali Boha Izraela.

Nasýtenie štyroch tisícov

32 Tu si Ježiš zavolať učeníkov a povedal im: „Je mi ľúto týchto ľudí, veď sú už tri dni so mnou a nemajú čo jesť. Nerád by som ich pustil hladných, veď by ani nedošli domov.“

33 Učeníci mu odpovedali: „Kde by sme v tejto pustatine vzali chlieb pre toľkých ľudí?“

34 „Čo tu máte na jedenie?“

„Sedem chlebov a niekoľko rýb,“ odpovedali.

35 Nato Ježiš rozkázal ľuďom, aby si posadali na zem,

36 potom vzal tých sedem chlebov a ryby, poďakoval sa za ne Bohu, lámal chlieb, dával ho učeníkom a tí ho rozdávali zástupom.

37 Nasýtilo sa tam štyritisíc mužov,

³⁸ nerátajúc ženy a deti. A ešte nazbierali sedem košov zvyškov.

³⁹ Potom sa s nimi rozlúčil, nastúpil do loďky a preplaval sa do Magadanského kraja.

16

Farizeji žiadajú znamenie

¹ Neskôr prišli za Ježišom niektorí z farizejov a saducejov, aby ho verejne znevážili. Domáhali sa nejakého znamenia z neba, aby im dokázal, že je naozaj Mesiáš.

² On im odpovedal: „Keď vidíte večerné zore, vravievate, že ráno bude pekne;

³ keď sú zore ráno zapálené, vravievate, že príde búrka. Úkazy na nebi viete posúdiť, ale znamenia, ktoré sa teraz odohrávajú pred vašimi očami, posúdiť nemôžete?

⁴ Tento prevrátený a neveriaci ľud sa dožaduje zvláštnych znamení z neba, ale nedostane iné znamenie ako to, ktoré dostal Jonáš.“ A nechal ich tam a odišiel.

Horšie ako hlad

⁵ Znova sa plavili cez jazero a až na druhom brehu jeho učeníci zistili, že si zabudli vziať chlieb.

⁶ Ježiš im povedal: „Dávajte si pozor na farizejský a saducejský kvas!“

⁷ Premýšľali teda a vraveli si: „Ale veď chlieb sme si nevzali.“

⁸ Ježiš čítal ich myšlienky, a preto im povedal: „Maloverní, prečo sa trápите pre jedlo?“

⁹ Ešte vždy nechápete? To ste už zabudli, ako som nasýtil päťtisíc mužov piatimi chlebmi, a koľko košov ste ešte nazbierali?

¹⁰ A čo tých štyritisíc, ktorých som nasýtil siedmimi chlebmi a ešte sa nazbieralo toľko zvyškov?

¹¹ To naozaj nechápete, o čom som vám hovoril? Nešlo mi o skutočný chlieb, keď som vás varoval pred kvasom farizejov a saducejov.“

¹² Až vtedy pochopili, že kvasom myslel nesprávne učenie židovských vodcov.

Za koho ma pokladáte?

¹³ Keď sa potom Ježiš priblížil k Cézarej Filipovej, položil svojim učeníkom otázku: „Za koho ľudia pokladajú Syna človeka?“

¹⁴ „Niektorí za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša, ďalší za Jeremiáša či niektorého z prorokov,“ odpovedali.

¹⁵ „A vy? Kto som podľa vás?“ spýtal sa Ježiš.

¹⁶ „Ty si Kristus, Syn živého Boha!“ zvolal Šimon Peter.

¹⁷ „Raduj sa, Šimon, syn Jonášov!“ povedal mu Ježiš. „To nemáš zo seba, tú pravdu ti zjavil môj Otec v nebesiach.“

¹⁸ Ty si Peter; a tak, ako sa dom buduje na skale, ja vybudujem svoju cirkev. Moc ríše smrti ju nepremôže.

¹⁹ Dám ti kľúče od nebeského kráľovstva; na zemi odmietneš to, čo je odmietnuté v nebesiach a prijmeš to, čo je prijaté v nebesiach.“

²⁰ Svojim učeníkom potom prikázal, aby nikomu nehovorili, že on je očakávaný Mesiáš.

Ježiš hovorí o svojej smrti

²¹ Od toho dňa začal Ježiš otvorene hovoriť s učeníkmi o tom, že musí ísť do Jeruzalema a čo ho tam čaká – mnoho si vytrpí od židovských náboženských vodcov, veľkňazov a zákonníkov, zabijú ho, ale na tretí deň vstane z mŕtvych.

²² Peter ho odviedol nabok a začal mu to vyhovárať: „Nech ťa Boh pred tým ochráni, Pane! To sa ti nesmie stať!“

²³ Ale on sa obrátil a povedal Petrovi: „Choď mi z cesty, satan! Pokúšaš ma, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské.“

²⁴ Potom povedal učeníkom: „Kto ma chce nasledovať, nech prestane myslieť na seba, nech sa nebojí pre mňa trpieť a ide za mnou!“

²⁵ Komu ide len o jeho vlastný život, stratí ho. Ale kto je ochotný obetovať pre mňa život, získa ho.

²⁶ Čo by z toho človek mal, keby získal hoci aj celý svet, ale stratil by skutočný život? Čo môže vyvážiť hodnotu večného života?

²⁷ Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi, a vtedy odplatí každému podľa toho, ako žil.

²⁸ Niektorí z vás ešte za svojho života uvidíte Syna človeka v jeho kráľovskej moci a sláve.“

17

Učeníci sú svedkami Ježišovej slávy

¹ Po šiestich dňoch vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyšli na vysoký vrch, aby boli sami.

² Tam sa pred nimi premenil: tvár mu žiarila ako slnko a odev mu zbelel ako oslepujúce svetlo.

³ Vtom uvideli Mojžiša a Eliáša, ako sa s ním zhovárajú.

⁴ Peter zvolal: „Pane, ako je nám tu dobre. Ak chceš, postavíme vám tu tri prístrešia, jeden tebe, druhý Mojžišovi, tretí Eliášovi.“

⁵ Kým to však dopovedal, zahalil ich oblak a počuli hlas: „Toto je môj milovaný Syn, moje potešenie, toho poslúchajte!“

⁶ Keď to učeníci počuli, padli tvármi na zem a veľmi sa báli.

⁷ Ježiš k nim prišiel, dotkol sa ich a povedal: „Vstaňte a nebojte sa!“

⁸ Keď sa rozhliadli, videli iba Ježiša.

⁹ Ako zostupovali z vrchu, rozkázal im: „Nikomu nevravte, čo ste videli, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych!“

¹⁰ Učeníci sa ho spytovali: „Prečo učítelia Zákona hovoria, že najprv má prísť Eliáš?“

¹¹ Ježiš im odpovedal: „Majú pravdu. On má prísť a všetko pripraviť.“

¹² Ale ja vám hovorím, že Eliáš už prišiel, ale oni ho nespoznali a veľmi zle s ním zaobchádzali. Tak bude trpieť aj Syn človeka.“

¹³ Vtedy učeníci pochopili, že hovorí o Jánovi Krstiteľovi.

Uzdravenie námesačného chlapca

¹⁴ Na úpätí vrchu čakal na nich veľký dav. Nejaký muž si kľakol pred Ježiša a prosil ho:

15 „Pane, zľutuj sa nad mojím synom! Máva záchvaty a veľmi trpí. Neraz padne do ohňa alebo do vody.

16 Priviedol som ho k tvojim učeníkom, ale nevedeli mu pomôcť.“

17 Ježiš si vzdychol: „Čo je to s vami? Neveríte a prekážete Božej moci. Dokedy mám mať s vami trpezlivosť? Dokedy mám byť ešte s vami? Privedte mi ho sem!“

18 Potom Ježiš prikázal démonovi, aby z chlapca vystúpil. Démon vyšiel a chlapec bol odvtedy zdravý.

19 Keď potom učeníci s Ježišom osameli, spýtali sa ho: „Prečo sme ho nemohli vyhnat' my?“

20 Ježiš im odpovedal: „Lebo málo veríte. Ak budete mať vieru aspoň takú ako horčičné semienko a povieť tomuto vrchu: ‚Posuň sa!‘, poslúchne vás. Nič pre vás nebude nemožné.“

21 [Tento druh démonov je možné vyhnat' iba modlitbou a pôstom.]*

Druhá predpoveď utrpenia

22 Keď prišli do Galiley, Ježiš im povedal: „Syn človeka má byť vydaný do rúk tých, ktorí ho zabijú.

23 Ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“ Učeníkov to veľmi zarmútilo.

Chrámová daň

24 V Kafarnaume prišli k Petrovi výbercovia chrámovej dane a spýtali sa ho: „Váš učiteľ neplatí daň?“

* 17:21 Verš 21 neobsahujú najstaršie rukopisy.

²⁵ „Platí,“ odpovedal Peter.

Len čo vošiel do domu, skôr než otvoril ústa, predišiel ho Ježiš otázkou: „Čo myslíš, Šimon, od koho vyberajú králi a panovníci dane a poplatky? Od synov alebo od cudzích?“

²⁶ „Od cudzích,“ odpovedal Peter.

„Tak vidíš,“ povedal Ježiš, „synovia sú teda oslobodení od tejto povinnosti.

²⁷ Ale nebudem ich zbytočne dráždiť. Choď k jazeru, hoď udicu a prvej rybe, ktorú chytiš, otvor ústa. Nájdeš v nich mincu. Zanes im ju a tá bude stačiť na poplatok za nás oboch.“

18

Buďte ako malé deti

¹ Tu obstúpili Ježiša jeho učeníci a spytovali sa ho: „Kto z ľudí je v nebeskom kráľovstve najdôležitejší?“

² Zavolať malé dieťa, postavil ho medzi nich

³ a povedal: „Ubezpečujem vás, že ak nezmeníte svoje postoje a nebudete ako deti, do Božieho kráľovstva sa nikdy nedostanete.

⁴ Kto sa pokorí na úroveň dieťaťa, ten bude v nebeskom kráľovstve najväčší.

⁵ Kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma.

⁶ Kto by zlým príkladom zvedol na hriech jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, tomu by sa lepšie stalo, keby ho hodili do mora s mlynským kameňom na krku.

⁷ Beda svetú, ak sa na ňom dejú veci, ktoré človeka zvädzajú na hriech. Aj keď pokušeniam

sa vyhnúť na tomto svete nedá, beda tomu, kto ich spôsobuje!

⁸ Ak ťa teda odvádza od Boha tvoja ruka alebo noha, radšej si ju odtni a zahod'. Lepšie je vstúpiť do Božieho kráľovstva chromý, ako skočiť oboma nohami do večnej záhuby.

⁹ A keby ťa aj tvoje oko navádzalo na zlé, zbav sa ho! Je lepšie získať večný život s jedným okom, než upadnúť s oboma očami do pekelného ohňa.“

Ježiš hľadá stratených

¹⁰ „Dajte si pozor, aby ste nepohrdali ani tými najobyčajnejšími ľuďmi. Lebo každý z nich má anjela, ktorý je stále v blízkosti môjho nebeského Otca.

¹¹ [Lebo Syn človeka prišiel zachrániť to, čo zahynulo.]*

¹² Ak má niekto sto oviec, a jedna z nich sa mu stratí, čo myslíte, že urobí? Či nenechá tých deväťdesiatdeväť na pastvinách a nepôjde hľadať tú, ktorá sa mu stratila?

¹³ A keď ju nájde, má z nej väčšiu radosť ako z tých deväťdesiatich deviatich, čo nezablúdili.

¹⁴ Práve tak nie je ani vôľou vášho nebeského Otca, aby zahynul čo i len jediný z týchto maličkých.“

Treba odpúšťať

¹⁵ „Ak sa previní proti tebe niektorý z bratov, vyhľadaj ho a pohováraj sa s ním medzi štyrmi očami. Ak uzná svoju chybu, získal si znovu brata.

* **18:11** Verš 11 neobsahujú najstaršie rukopisy.

¹⁶ Ak bude neústupný, pozvi si ešte jedného alebo dvoch, aby boli svedkami rozhovoru.

¹⁷ Keby si ani tak nedal povedať, povedz to zhromaždeniu veriacich. Ak neposlúchne ani ich, nech je vylúčený.

¹⁸ Na zemi odmietnete to, čo je odmietnuté v nebesiach a prijmete to, čo je prijaté v nebesiach.

¹⁹ A takisto platí: Ak sa spoja dvaja z vás na modlitbách za akúkoľvek vec, nebeský Otec ich vypočuje.

²⁰ Naozaj, tam, kde sa dvaja alebo traja zídu v mojom mene, tam som ja s nimi.“

²¹ Potom sa ho Peter spýtal: „Pane, keď sa môj blížny proti mne stále prehrešuje, koľko ráz mu mám odpustiť? Až sedem ráz?“

²² Ježiš mu odpovedal: „Nie sedem ráz, ale až sedemdesiatkrát sedem ráz.

²³ Nebeské kráľovstvo sa totiž podobá kráľovi, ktorý sa rozhodol urobiť vyúčtovanie so svojimi poddanými.

²⁴ Medzi prvými mu priviedli jedného, ktorý mu bol dlžný desaťtisíc talentov.

²⁵ Ten muž však nemal čím zaplatiť, preto kráľ prikázal, aby ho s celou rodinou predali do otroctva, speňažili jeho majetok, a tak uhradili aspoň časť dlžoby.

²⁶ On sa však hodil pred kráľa na kolená a prosil ho: „Pane, pozhovej mi a všetko ti vrátim!“

²⁷ Kráľovi prišlo toho človeka ľúto, nechal ho beztrestne odísť, ba odpustil mu aj celú dlžobu.

²⁸ No len čo ten muž odišiel od kráľa, stretol známeho, ktorý mu bol dlžný sto denárov.

Schmatol ho a kričal: ‚Hneď mi vráť, čo si mi dlžný!‘

²⁹ Ten chudák si pred ním kľakol a zúfalo ho prosil: ‚Pozhovej mi a všetko ti vrátim!‘

³⁰ Ale veriteľ bol neoblomný a dal ho zavrieť do väzenia, kým dlžobu nezaplatí.

³¹ Svedkov tej udalosti to pobúrilo a šli to oznámiť kráľovi.

³² Tu si ho kráľ dal zavolať a povedal mu: ‚Ty naničhodník! Takú veľkú dlžobu som ti odpustil, lebo si ma prosil.

³³ Nemohol si aj ty rovnako odpustiť svojmu druhovi?‘

³⁴ Rozhnevaný kráľ ho potom dal zavrieť, kým celú dlžobu nezaplatí.

³⁵ Takto bude zaobchádzať môj nebeský Otec s vami, ak nebudete ochotne odpúšťať svojim bližným.“

19

O rozvode

¹ Po týchto slovách sa Ježiš pobral z Galiley do Judska na druhom brehu Jordánu.

² Šli za ním veľké davy a on tam uzdravoval chorých.

³ Prišli za ním farizeji, aby ho pokúšali. Dali mu otázku: „Môže sa muž rozvieť s manželkou z akéhokoľvek dôvodu?“

⁴ Odpovedal im: „Nečítali ste v Písme, že keď Boh na počiatku stvoril človeka, stvoril ho ako muža a ženu?“

⁵ A pokračoval: „Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a pripojí sa k svojej žene, aby sa tí dvaja stali jedným telom.

⁶ A preto nech nikto nerozdeľuje, čo Boh spojil.“

⁷ Ale oni namietali: „Prečo teda Mojžiš povedal, že muž môže prepustiť manželku jednoducho tým, že jej dá potvrdenie o rozvode?“

⁸ Ježiš odpovedal: „Toto ustanovenie Mojžišovho zákona je ústupkom tvrdosti vašich srdc. Pôvodný Boží úmysel to však nikdy nebol.

⁹ Ja vám hovorím, že kto sa rozvedie s manželkou z iného dôvodu ako smilstvo a uzavrie nové manželstvo, sám sa dopustí cudzoložstva.“

¹⁰ Učenci mu na to povedali: „Ak to má byť takto, potom sa ani neoplatí ženiť.“

¹¹ Odpovedal im: „Pochopiť to môžu iba tí, ktorým to Boh umožní – nikto iný.

¹² Sú tri dôvody, aby človek zostal slobodný: Ak je na manželstvo telesne neschopný už od narodenia, ak mu v tom zabránili ľudia alebo ak sa manželstva sám zriekne pre bezvýhradnú službu Božej veci. Kto to môže pochopiť, nech pochopí.“

Ježiš a deti

¹³ Potom privádzali k Ježišovi malé deti, aby ich žehnal a modlil sa za ne. Učenci však proti tomu rázne zakročili.

¹⁴ Ježiš im povedal: „Nechajte ich a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým ako ony patrí nebeské kráľovstvo.“

¹⁵ Kládol na ne ruky a žehnal ich. Potom odišiel.

Bohatý mládenec odmietne nasledovať Ježiša

¹⁶ Za Ježišom prišiel mladý človek a spýtal sa ho: „Majstre, čo mám robiť, aby som získal večný život?“

¹⁷ Ježiš mu povedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Naozaj dobrý je iba Boh. Ale ak chceš dosiahnuť večný život, riaď sa prikázaniami!“

¹⁸ „A ktorými?“ spýtal sa mladý človek.

Ježiš mu odpovedal: „Nezabiješ; Nescudzoložíš; Nebudeš kradnúť; Nevydáš falošné svedectvo,

¹⁹ Budeš si ctiť otca a matku. A tiež: Milovať budeš svojho bližneho ako samého seba!“

²⁰ Mládenec na to odpovedal: „Presne to som vždy robil. Čo mi ešte chýba?“

²¹ Ježiš mu povedal: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj svoj majetok a peniaze rozďaj chudobným, a tak získaš poklad v nebi. Potom sa vráť a staň sa mojím učeníkom.“

²² Mladý muž po týchto slovách zosmutnel a sklamaný odišiel. Bol totiž veľmi bohatý.

²³ Ježiš potom povedal svojim učeníkom: „Bohatý len veľmi ťažko vojde do nebeského kráľovstva.

²⁴ Keby som to mal prirovnať, ľahšie prejde ťava uchom ihly ako boháč do Božieho kráľovstva.“

²⁵ Učeníkov to veľmi prekvapilo a spytovali sa: „Kto teda môže byť vôbec zachránený?“

²⁶ Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „V ľudských silách to nie je, ale u Boha je všetko možné.“

Nasledovať Ježiša sa vyplatí

²⁷ Tu sa ozval Peter a riekol: „My sme sa vzdali všetkého a ideme za tebou. Čo za to získame?“

²⁸ Ježiš im odpovedal: „Ubezpečujem vás, že keď príde Syn človeka, aby nastolil nový svet, nad ktorým bude vládnuť v celej sláve, potom aj vy, ktorí ma nasledujete, budete sedieť po mojom boku na dvanástich trónoch ako sudcovia dvanástich izraelských kmeňov.

²⁹ A každému, kto sa vzdá domova, bratov, sestier, otca, matky, detí alebo majetku preto, aby šiel za mnou, dostane stonásobne viac a ako dedičstvo získa večný život.

³⁰ Ale mnohí prví budú poslední a poslední budú prví.“

20

Boh odmeňuje spravodlivo a štedro

¹ „S nebeským kráľovstvom je to totiž podobné ako s hospodárom, ktorý si šiel zavčas ráno najatť robotníkov na svoju vinicu.

² Dohodol sa s nimi na dennej mzde jedného denára a poslal ich pracovať.

³ Približne o deviatej šiel opäť na trh, kde sa najímali nádenníci, a videl tam postávať aj ďalších, ktorí čakali na prácu.

⁴ Povedal im teda: ‚Choďte aj vy na moju vinicu a dostanete mzdu, ktorá vám patrí.‘ A oni šli.

⁵ Potom opäť šiel na to miesto ešte okolo poludnia a asi tak o tretej popoludní a najal ďalších robotníkov.

⁶ V podvečer tam videl niektorých postávať a spýtal sa ich: ‚Prečo tu tak nečinne celý deň stojíte?‘

⁷ ‚Nikto nás nenajal do práce‘, odpovedali.

On im na to riekol: ‚Chodte aj vy na moju vinicu.‘

⁸ Večer potom prikázal majiteľ vinice svojmu správcovi: ‚Zavolaj robotníkov a zaplať im za prácu. Začni tými, čo nastúpili do práce poslední.‘

⁹ Tí, ktorých najal do práce až podvečer, dostali po denári.

¹⁰ Robotníci, ktorí pracovali od rána, sa domnievali, že dostanú viac. Ale dostali takú istú mzdu – jeden denár.

¹¹ Keď ho vzali, začali sa na hospodára sťažovať:

¹² ‚Tí, ktorí prišli poslední, pracovali iba hodinu a dostali presne tolko ako my, čo sme lopotili celý deň v slnečnej páľave!‘

¹³ Majiteľ vinice sa obrátil k jednému z nich a povedal: ‚Priateľ môj, nekrivdím ti. Či sme sa vopred nedohodli na dennej mzde?‘

¹⁴ Dostal si svoje, ja chcem zaplatiť tomu poslednému tolko ako tebe.

¹⁵ Podľa teba nemám právo vyplatiť každému, koľko uznám za vhodné? Alebo sa ti nezdá moja dobrota?‘

¹⁶ A tak poslední budú prví a prví poslední.“

Tretia predpoveď utrpenia a vzkriesenia

¹⁷ Cestou do Jeruzalema si Ježiš zavolať nabok svojich dvanástich učeníkov a hovoril im:

18 „Vystupujeme do Jeruzalema, kde Syna človeka vydajú veľkňazom a zákonníkom. Tí ho odsúdia na trest smrti

19 a vydajú Rimanom, aby ho zosmiešnili, zbičovali a ukrižovali. Ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

Spor o prvé miesta

20 Vtedy k nemu pristúpila Zebedejova manželka so svojimi synmi Jakubom a Jánom. Úctivo sa klaňala a chcela predniesť svoju prosbu.

21 Ježiš sa jej opýtal: „Čo si želáš?“ Povedala mu: „Slúb mi, že dáš mojim synom najčestnejšie miesta po svojom boku, keď sa ujmeš vlády vo svojom kráľovstve.“

22 Ale Ježiš povedal: „Neviete, čo žiadate! Či môžete piť z kalicha utrpenia, ktorý je pripravený pre mňa?“

„Áno, môžeme!“ odpovedali.

23 „Z môjho kalicha piť budete, ale miesta po mojej pravici a ľavici neurčujem ja. Dostanú ich tí, ktorým to pripravil môj Otec,“ povedal im Ježiš.

24 Ostatní desiaty počuli tento rozhovor a nahnevali sa na Jakuba a Jána.

25 Ale Ježiš si ich všetkých zavolať k sebe a povedal im: „Viete, že panovníci tvrdo vládnu nad národmi a tí, ktorí majú moc, dávajú ju pociťovať ostatným.“

26 Ale medzi vami to musí byť celkom inak. Kto chce byť veľkým, nech slúži druhým

27 a kto chce byť prvý, nech sa stane sluhom všetkých.

28 Ved' ani Syn človeka neprišiel, aby si dal slúžiť, ale aby slúžil a obetoval svoj život ako výkupné za všetkých ľudí.“

Slepí vidia a idú za Ježišom

29 Keď Ježiš s učeníkmi vychádzal z Jericha, uberal sa za ním obrovský dav.

30 Na kraji cesty sedeli dvaja slepci, a keď začuli, že tade prechádza Ježiš, začali kričať: „Zmiluj sa nad nami, Pane, syn Dávidov!“

31 Dav ich okrikoval, aby mlčali. Ale oni volali ešte hlasnejšie: „Pane, syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!“

32 Keď sa Ježiš priblížil k nim, zastal, zavolať ich k sebe a spýtal sa: „Čo chcete, aby som pre vás urobil?“

33 „Pane, chceme vidieť!“ odpovedali.

34 Ježišovi ich prišlo ľúto a dotkol sa ich očí. V tej chvíli začali vidieť – a šli za ním.

21

Ježišov vstup do Jeruzalema

1 Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do dediny Betfage na Olivovom vrchu, poslal Ježiš dvoch učeníkov napred

2 a povedal im: „Chodte do dediny, ktorá je pred vami. Nájdete tam priviazanú oslicu aj s osliatkom. Odviažte ich a privedte sem.“

3 Keby sa vás niekto spýtal, čo to robíte, povedzte: Pán ich potrebuje. A ten človek ich sám pošle.“

4 Tak sa začalo plniť to, čo predpovedal prorok:

⁵ „Povedzte Jeruzalemu: Tvoj kráľ prichádza k tebe, tichý a sediaci na osliatku!“

⁶ Učeníci šli a vykonali všetko podľa Ježišovho príkazu.

⁷ Priviedli oslicu aj osliatko, namiesto sedla položili svoje plášte a on sa na ne posadil.

⁸ Mnohí z davu prestierali na cestu svoje plášte, iní osekávali vetvičky zo stromov a zdobili nimi cestu.

⁹ Sprievod ľudí, ktorý ho obklopoval spredu aj zozadu, volal: „Hosana Synovi Dávidovmu! Nech Boh požehná toho, ktorý prichádza v jeho mene! Hosana na výsostiach!“

¹⁰ Keď Ježiš vošiel do Jeruzalema, celé mesto zachvátilo vzrušenie a ľudia sa spytovali: „Kto je to?“

¹¹ A z davu sa ozývalo: „To je Ježiš, prorok z galilejského Nazareta!“

Vyčistenie chrámu

¹² Potom Ježiš vošiel do chrámu a vyhnal všetkých, ktorí tu predávali a kupovali. Poprevracal stoly peňazomencom, stánky predavačom holubov

¹³ a povedal im: „Je napísané – Môj dom bude známy ako miesto modlitby, ale vy ste z neho urobili brloh lotrov!“

¹⁴ Na chrámovom nádvorí sa okolo neho zhrkli slepí a chromí a on ich uzdravoval.

¹⁵ Ale keď veľkňazi a učitelia Zákona videli tie zázraky a počuli, že aj deti volajú v chráme: „Sláva synovi Dávidovmu!“ veľmi ich to pobúrilo.

¹⁶ Vyčítali mu: „Nepočuješ, čo volajú?“

Odpovedal im: „Pravdaže. Azda ste nečítali, že ho budú chváliť aj dojčatá a malé deti?“

¹⁷ Nato ich nechal a odišiel do Betánie, kde prenocoval.

Uschnutý figovník

¹⁸ Keď sa ráno vracal do Jeruzalema, pocítil hlad.

¹⁹ Pri ceste si všimol figovník, ale keď prišiel k nemu, nenašiel na ňom nijaké plody, iba lístie. Povedal: „Už nikdy sa na tebe neurodí ovocie!“ A figovník naozaj uschol.

²⁰ Keď to učeníci videli, prekvapene zvolali: „Ako rýchlo ten figovník vyschol!“

²¹ Ježiš im odpovedal: „Hovorím vám, ak budete veriť bez pochybovania, môžete robiť aj väčšie veci, ako ste teraz videli. Ak rozkážete tomuto vrchu, posuň sa a hoď sa do mora, stane sa.“

²² A dostanete všetko, za čo sa s vierou budete modliť.“

Spor o Ježišovu právomoc

²³ Keď potom zasa učil v chráme, prišli k nemu veľkňazi a poprední židovskí vodcovia a spýtali sa ho: „Akým právom robíš to, čo robíš? Kto ťa tým poveril?“

²⁴ „Poviem vám to,“ odvetil Ježiš, „ale najprv odpovedzte vy na moju otázku:“

²⁵ Keď Ján krstil, od koho mal poverenie? Od Boha alebo od ľudí?“

Začali sa radiť: „Ak povieme, že ho poveril Boh, spýta sa nás, prečo sme mu neuverili.“

²⁶ No ak povieme, že ľudia, budeme sa musieť báť ľudu, lebo všetci pokladajú Jána za proroka.“

27 A tak mu napokon odpovedali. „Nevieme.“
Povedal im: „Ani ja vám nepoviem, kto mi dal moc konať to, čo konám.“

Podobenstvo o dvoch synoch

28 „No ako by ste rozsúdili tento prípad: Istý muž mal dvoch synov a jednému z nich povedal: ‚Syn môj, choď dnes pracovať na vinicu!‘

29 Syn však odpovedal: ‚Nechce sa mi.‘ Ale potom si to rozmyslel a šiel.

30 O to isté požiadal druhého syna. Ten odpovedal: ‚Áno, pôjdem!‘ Ale nešiel.

31 Ktorý z dvoch synov poslúchol svojho otca?“

Odpovedali: „Ten prvý.“

„Práve tak aj vás,“ odpovedal Ježiš, „podvodníci a prostitútky predbiehajú do Božieho kráľovstva.“

32 Ján Krstiteľ vám ukázal správnu cestu pokánia, ale vy ste mu neuverili, no títo áno. Videli ste to, ale ani potom ste sa nekajali a neuverili ste mu.“

O zlých vinohradníkoch

33 „Teraz si vypočujte iné podobenstvo: Istý hospodár vysadil vinicu. Ohradil ju plotom, vykopal v nej lis a vystaval strážnu vežu. Potom vinicu prenajal vinohradníkom a vydal sa na cesty.

34 Keď sa priblížil čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojich sluhov, aby prevzali jeho diel úrody.

35 Ale vinohradníci pochytali sluhov, jedného zmlátili, druhého zabilí a tretieho ukameňovali.

36 Hospodár poslal ďalších sluhov. Bolo ich ešte viac ako predtým, ale aj s tými naložili rovnako.

37 Napokon poslal k nim vlastného syna. Myslel si, že aspoň jeho budú brať vážne.

38 Ale keď ho vinohradníci videli prichádzať, povedali si: „To je dedič! Zabijme ho a vinica bude naša!“

39 Zmocnili sa ho, vyvliekli ho z vinice a zabili.

40 Čo myslíte, že s nimi urobí majiteľ po svojom návrate?“

41 Odpovedali mu: „Dá tých zlosynov bez milosti popraviť a vinicu prenajme ľuďom, ktorí mu budú svedomito odvádzať úrodu.“

42 Potom im povedal: „Či poznáte slová Písma: ‚Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, stal sa kameňom základným, najdôležitejším v celej stavbe. Urobil to Pán a z nášho pohľadu je to čosi obdivuhodné.‘

43 Chcem tým povedať, že Boh vám svoje kráľovstvo odníme a zverí ho ľuďom, ktorí budú prinášať jeho ovocie.

44 Každý, kto na ten kameň spadne, doláme sa, ale na koho spadne, toho rozdrví.“

45 Keď veľkňazi a farizeji počuli tieto podobenstvá, pochopili, že hovorí o nich.

46 Chceli ho chytiť, ale báli sa davu, lebo všetci pokladali Ježiša za proroka.

22

Podobenstvo o svadobnej hostine

¹ Ježiš im vyrozprával ďalšie podobenstvo o nebeskom kráľovstve.

² „S nebeským kráľovstvom je to totiž podobné ako s kráľom, ktorý vystrojil svojmu synovi

svadbu. Pozval veľa hostí, a keď bola svadobná hostina pripravená,

³ poslal sluhov, aby ich priviedli, ale hostia odmietli prísť.

⁴ Preto poslal ešte raz sluhov s odkazom: ‚Slávnostná hostina je pre vás pripravená, poponáhľajte sa!‘

⁵ Ale pozvaní jeho odkaz nebrali vážne. Jeden odišiel na pole, iný za obchodom,

⁶ podaktorí sa dokonca zmocnili kráľových poslov, zbili ich a niekoľkých aj zabili.

⁷ To kráľa rozhnevalo, poslal oddiely vojska, dal vrahov pobiť a ich mesto vypáliť.

⁸ Vtedy povedal svojim poslom: ‚Svadobná hostina je pripravená, ale pozvaní hostia jej neboli hodní.‘

⁹ Chodte na križovatky za mestom, kde je veľa ľudí a pozvite na svadbu každého, koho stretnete.‘

¹⁰ Poslovia teda šli a priviedli všetkých, ktorých stretli, dobrých aj zlých, takže sa svadobná sieň naplnila.

¹¹ Keď vstúpil kráľ, aby privítal hostí, zazrel jedného, ktorý si neobliekol pripravené svadobné šaty.

¹² ‚Priateľ môj, ako si sa odvážil prísť bez svadobného odevu?‘ vyčítal mu. Ten nevedel, čo má odpovedať.

¹³ Vtedy kráľ rozkázal sluhom: ‚Poviažte ho a vyhoďte von do tmy. Tam bude len nárek a utrpenie.‘

¹⁴ Lebo všetci sú pozvaní do Božieho kráľovstva, ale Boh prijme len tých, ktorí prijali jeho pozvanie.‘ “

Ježišova odpoveď na zákerné otázky

¹⁵ Farizeji sa stretli a dohodli, čo urobia, aby Ježiša prichytili pri slovách, ktoré by potom mohli použiť na jeho obžalobu.

¹⁶ Poslali k nemu svojich žiakov spolu s Herodesovými stúpecami a tí povedali: „Majstre, vieme, že si čestný a že pravdivo učíš ceste k Bohu bez ohľadu na to, aké má kto postavenie.

¹⁷ Tak nám teda povedz: je správne odvádzať rímskemu cisárovi daň?“

¹⁸ Ale Ježiš postrehol ich zlý úmysel a povedal: „Vy pokrytci! Chcete ma dobehnúť?“

¹⁹ Ukážte mi mincu, ktorou sa platí daň!“
Podali mu denár.

²⁰ „Koho obraz a meno sú na ňom vyrazené?“

²¹ „Cisárove,“ odpovedali.

„Tak teda dávajte cisárovi, čo je cisárovo, a čo je Božie, dávajte Bohu,“ povedal Ježiš.

²² Zaskočení tou odpoveďou ho nechali tak a odišli.

Otázky o vzkriesení

²³ V ten deň za ním prišli aj saduceji, ktorí tvrdia, že vzkriesenie z mŕtvych nie je možné, a spýtali sa ho:

²⁴ „Majstre, v Mojžišovom zákone čítame, že ak zomrie muž, ktorého manželstvo bolo bezdetné, jeho brat je povinný oženiť sa s vdovou a splodiť bratovi potomka, aby sa zachoval jeho rod.

²⁵ U nás sa vyskytol takýto prípad: Bolo sedem bratov. Prvý sa oženil a potom bezdetný umrel, takže jeho žena sa stala manželkou druhého brata.

²⁶ Aj tento umrel bezdetný a takto sa to opakovalo aj s tretím až po siedmeho.

²⁷ Napokon umrela aj žena.

²⁸ Ktorému z tých bratov bude po vzkriesení patriť? Bola predsa manželkou všetkých siedmich!“

²⁹ Ježiš im odpovedal: „Klamete sami seba, lebo nepoznáte ani Písmo, ani Božiu moc.

³⁰ Po vzkriesení sa ľudia nebudú ženit ani vydávať. Budú ako anjeli v nebi, ktorí sa nesobášia.

³¹ A čo sa týka vzkriesenia z mŕtvych, pozorne čítajte Písmo. Ako nazýva Boh sám seba?

³² Ja som Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov. On nie je Bohom mŕtvych, ale živých.“

³³ Tieto odpovede urobili na dav hlboký dojem.

Najdôležitejšie prikázanie

³⁴ Ale keď sa farizeji dopyčovali, ako Ježiš umlčal saducejov, zišli sa

³⁵ a poverili jedného zo znalcov Zákona, aby ho pokúšal:

³⁶ „Majstre, ktoré je najväčšie prikázanie v Zákone?“

³⁷ Ježiš mu odpovedal: „Miluj Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou aj myslou.

³⁸ To je prvé a najdôležitejšie prikázanie.

³⁹ Druhé je mu podobné: Miluj svojho blížneho ako samého seba.

⁴⁰ Tieto dve prikázania v sebe zahŕňajú celý Mojžišov zákon aj učenie prorokov.“

Čí syn je Kristus

⁴¹ Keď sa farizeji zhromaždili, Ježiš sa ich opýtal:

⁴² „Čo si myslíte o Mesiášovi? Čí syn je?“
Odpovedali mu: „Dávidov.“

⁴³ Povedal im: „Ako to, že ho potom Dávid vedený Duchom volá svojím Pánom, keď hovorí:

⁴⁴ ‚Boh povedal môjmu Pánovi: Sed po mojej pravici, kým ti nepoložím tvojich nepriateľov k nohám?‘

⁴⁵ Ak ho Dávid volá Pánom, ako môže byť aj jeho synom?“

⁴⁶ Nevedeli mu odpovedať ani slovo. Od toho dňa sa už nikto neodvážil nachytať ho nejakými otázkami.

23

V čom sa farizeji mýlia

¹ Vtedy Ježiš oslovil zhromaždené davy a učeníkov:

² „Učitelia a farizeji majú autoritu vysvetľovať Mojžišov zákon.

³ Počúvajte všetky ich príkazy, ale neberte si príklad z ich života, lebo ich slová sa rozchádzajú s činmi.

⁴ Zväzujú a kladú na vás ťažké bremená, ale sami pre vás nie sú ochotní ani len prstom pohnúť.

⁵ A všetko, čo robia, robia len preto, aby ich ľudia obdivovali. Aby vyzerali sväto, zadovažujú si nápadné znaky zbožnosti: rozširujú si modlitebné remienky a predlžujú strapce na odeve,

⁶ majú radi čestné miesta na hostinách aj pri bohoslužbách.

⁷ Veľmi sa im páči, keď ich ľudia pozdravujú na verejných miestach a každého z nich oslovujú: Učiteľu!

⁸ Ale vy sa nedávajte takto titulovať, lebo len jeden je váš Učiteľ a vy všetci ste navzájom bratia.

⁹ A nikoho z ľudí neoslovujte otec, lebo máte jediného Otca, a ten je v nebi.

¹⁰ Ani sa nepokladajte za najvyššiu autoritu, lebo len jeden je váš vodca – Kristus.

¹¹ Najväčší medzi vami je ten, kto slúži všetkým.

¹² Kto si o sebe priveľa namýšľa, bude ponížený, no kto je pokornej mysle, bude povýšený.

¹³ Beda vám, učitelia Zákona a farizeji! Ste pokrytci! Zatvárate ľuďom vstup do nebeského kráľovstva. Sami doň nevchádzate a tým, ktorí by chceli vstúpiť, bránite!

¹⁴ [Beda vám, učitelia Zákona a farizeji! Ste pokrytci! Pod pláštikom dlhých modlitieb ste schopní vymámiť peniaze aj od vdov. Ťažko vám bude na súde!]*

¹⁵ Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Zašli by ste aj na kraj sveta, len aby ste jedného človeka obrátili, no len čo uverí, vlastným chápaním zbožnosti z neho urobíte syna pekla dva razy horšieho od vás.

¹⁶ Beda vám, slepí vodcovia! Vravíte, že prísaha na chrám nezaväzuje, ale prísaha na

* **23:14** Verš 14 neobsahujú najstaršie rukopisy.

chrámové zlato áno.

¹⁷ Akí ste len hlúpi! Čo je viac? Zlato alebo chrám, ktorý to zlato posväcuje?

¹⁸ Alebo hovoríte: Prísaha na obetný oltár nič neznamená, kým prísa na obeť sa musí plniť.

¹⁹ Akí ste slepí! Čo je viac? Dar, ktorý je na oltári, alebo oltár, ktorý ho posväcuje?

²⁰ Ak teda prisaháte na oltár, prisaháte aj na všetko, čo je na ňom.

²¹ A ak prisaháte na chrám, prisaháte aj na toho, kto v ňom prebýva.

²² A ak prisaháte na nebo, prisaháte na Boží trón i na toho, kto na ňom sedí.

²³ Beda vám, učitelia Zákona a farizeji. Ste obyčajní pokrytci! Dávate desiatky z mäty, kôpru a rasce, ale nedbáte na to, čo Boh pokladá v zákone za dôležitejšie: aby ste konali spravodlivo, milosrdne a verne. Na tom vám malo záležať! Desiatky – to je samozrejmosť.

²⁴ Slepí vodcovia! Dávate si pozor, aby ste neprehltli komára, ale ťavu zjete.

²⁵ Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Starostlivo čistíte povrch nádob, ale vnútrajšok naplňate tým, čo ste vo svojej chamtivosti nazhŕňali.

²⁶ Slepí farizeji, najprv vyčistite vnútrajšok nádoby, iba potom bude naozaj čistá.

²⁷ Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Podobáte sa bielo vymalovaným hrobom, ktoré síce zvonka vyzerajú krásne, ale dnu sú iba kosti mŕtvych, hniloba a nečistoty.

²⁸ Usilujete sa vyzerať pred ľuďmi sväto, ale pod zbožným zovňajškom sa skrývajú srdcia plné pretváranky a nespravodlivosti.

²⁹ Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Prorokom staviate pomníky, zdobíte hroby mučeníkov

³⁰ a hovoríte: keby sme my boli žili v čase našich otcov, neboli by sme spolu s nimi prelievali krv prorokov.

³¹ Takto svedčíte sami proti sebe, že ste synovia tých, ktorí zabíjali prorokov.

³² Chodte v ich šľapajach a dovŕšte ich dielo.

³³ Vy ľstivé hadie plemeno! Ako chcete uniknúť pekelnému trestu?

³⁴ Pošlem vám prorokov, múdrych ľudí a vykladačov Písma. Vy ich však budete bičovať vo svojich synagógach a hnať z mesta do mesta, mnohých zabijete, iných ukrižujete.

³⁵ Na vás padne vina za všetku preliatu krv nevinných od spravodlivého Ábela až po Zachariáša, syna Barachiášovho, ktorého ste zavraždili medzi budovou chrámu a miestom, kam sa prinášajú obeť.

³⁶ Áno, naozaj vám vravím, že toto všetko padne na hlavu ľudí, ako ste vy.

Nárek nad Jeruzalemom

³⁷ Jeruzalem, Jeruzalem, mesto, ktoré zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo Boh k tebe posielal! Kolko rás som túžil zhromaždiť tvoje deti, ako kvočka zhromažďuje kuriatka pod svoje krídla, ale nechceli ste.

³⁸ Odteraz bude váš dom pustý.

³⁹ A vravím vám, že ma uvidíte až vtedy, keď poviete: „Nech je požehnaný ten, ktorý prichádza v Božom mene!“

24

Predpoveď skazy chrámu

¹ Keď Ježiš vychádzal z chrámu, pristúpili k nemu učeníci a nadchýnali sa stavbami chrámového komplexu.

² Ale on im povedal: „Vidíte toto všetko? Pamätajte si, všetko to bude zničené, nezostane tu kameň na kameni.“

Znamená konca

³ „Kedy sa to stane?“ spýtali sa ho učeníci, keď sa usadili na svahu Olivového vrchu. „Ktoré udalosti budú znamením tvojho príchodu a konca sveta?“

⁴ Ježiš im odpovedal: „Budte v strehu, nedajte sa nikým oklamať.

⁵ Lebo mnohí prídu v mojom mene, budú sa vyhlasovať za mesiášov a mnohých zvedú.

⁶ Na viacerých miestach vypuknú vojny a nepokoje. Keď sa o tom dozviete a budete počuť o ich následkoch, neľakajte sa. To všetko musí prísť, ale koniec nenastane hneď.

⁷ Národy a krajiny budú proti sebe bojovať. Na rôznych miestach bude zúriť hlad a vyskytnú sa zemetrasenia.

⁸ Ale to bude len počiatok hrôz.

⁹ Vtedy vás budú všade nenávidieť, trýzniť, ba aj zabíjať – a to len preto, že ste sa hlásili ku mne.

¹⁰ Niektorí toto násilie nevydržia, zradia vieru aj svojich spolubratov a navzájom sa budú nenávidieť.

¹¹ Zjavia sa aj rôzni falošní proroci a mnohých zvedú.

¹² Na svete sa tak rozmnoží zlo, že vychladne láska mnohých.

¹³ Ale ten, kto vytrvá až do konca, bude zachránený.

¹⁴ Radosnú správu o tom, že Boh vládne a všetkých volá k sebe, musia počuť ľudia na celom svete – aby k nej mohli zaujať svoj postoj. A potom príde koniec.“

Varovanie obyvateľov Jeruzalema

¹⁵ „Keď uvidíte, že chrámu v Jeruzaleme hrozí zneuctenie od pohanov, ako to predpovedal prorok Daniel – kto ho čítate, premýšľajte a porozumiete –,

¹⁶ vtedy tí, ktorí budú v Judsku, nech utečú do hôr.

¹⁷ Kto bude na streche domu, nech nevstupuje dnu, aby si niečo vzal.

¹⁸ A ten, čo bude za mestom, nech sa nevracia po plášť.

¹⁹ Ťažko bude v tých dňoch tehotným ženám a matkám dojsť.

²⁰ Proste Boha, aby ste nemuseli utekať v zime alebo v sobotu.

²¹ Nastane totiž strašné utrpenie, aké tu od stvorenia sveta ešte nebolo a už ani nebude.

²² Ale Boh kvôli svojim vyvoleným skráti toto hrozné obdobie. Keby tak neurobil, nik by sa nezachránil.

²³ Keby vám niekto hovoril: ‚Pozrite, prišiel Mesiáš‘ alebo: ‚Aha, tam je‘, neverte mu!

²⁴ Lebo sa objavia falošní mesiáši a falošní proroci a budú robiť ohromujúce znamenia a zázraky, ktorými sa budú snažiť zviešť aj tých, čo patria Bohu.

²⁵ Pamätajte na toto moje varovanie.

²⁶ A tak, keď vám povedia, že Kristus je už tu, na púšti alebo niekde v úkryte, nič na to nedajte, ani sa nechodte o tom presvedčiť.

²⁷ Lebo príchod Syna človeka bude zjavný, ako keď blesk preletí celým nebom od východu až na západ.

²⁸ Kde je mŕtvola, tam sa zlietajú aj supy.

Príchod Syna človeka

²⁹ Hneď po tomto veľkom utrpení sa zatmie slnko, pohasne svit mesiaca, hviezdy začnú padať z neba a zachvejú sa nebeské mocnosti.

³⁰ A potom sa zjavia na nebi znamenia príchodu Syna človeka. Všetci ľudia budú zdesene nariekať a uvidia Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s veľkou mocou a slávou.

³¹ S mohutným zvukom poľnice pošle svojich poslov a tí zhromaždia jeho verných zo všetkých svetových strán, od jedného konca zeme po druhý.“

Poučenie z figovníka

³² „Poučte sa z tohto podobenstva: Keď sa konáre figovníka nalievajú miazgou a pučia listy, viete, že čoskoro bude leto.

³³ A tiež, keď uvidíte, že sa plní, čo som predpovedal, poznáte, že je blízko, pred dvermi.

³⁴ Je to tak – svet nepominie, kým sa to všetko nestane.

³⁵ Nebo a zem pominú, ale moje slová budú platiť večne.

³⁶ O tom dni a o tej hodine však nevie nikto, ani anjeli v nebi, ani Syn. Iba Otec to vie.

Buďte pripravení

³⁷ Pri príchode Syna človeka bude život na zemi podobný, ako bol za čias Noacha.

³⁸ Život pred potopou plynul celkom normálne – ľudia jedli, pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noe vstúpil do korábu.

³⁹ Ľudia neverili tomu, čo im hrozilo, kým ich nezmietla potopa. Tak to bude aj pri príchode Syna človeka.

⁴⁰ Dvaja budú spolu pracovať na poli, jeden bude vzatý, druhý zostane.

⁴¹ Dve ženy budú mlieť, jedna bude vzatá, druhá zostane.

⁴² Buďte teda pripravení, lebo neviete, kedy váš Pán príde.

⁴³ Uvedomte si, že keby pán domu vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, bdel by a zabránil by mu vtrhnúť do domu.

⁴⁴ Preto aj vy buďte pripravení na príchod Syna človeka. Príde vtedy, keď to budete najmenej čakať.

Verný a neverný sluha

⁴⁵ Ako sa správa verný a prezieravý sluha, ktorého pán poveril, aby sa staral o ostatné služobníctvo?

⁴⁶ Ak pán pri svojom príchode zistí, že verne plnil zverené povinnosti, pochváli ho

⁴⁷ a urobí ho správcom celého svojho majetku.

⁴⁸ Ale nesvedomitý sluha by si mohol pomyslieť: ‚Môj pán akosi dlho nechodí,‘

⁴⁹ a začal by týrať svojich druhov a hodovať s opilcami.

⁵⁰ Jeho pán sa vráti nečakane – v deň a hodinu, keď to nepredpokladal

⁵¹ a potrestá ho ako najväčšieho podvodníka; vyženie ho tam, kde bude plač a škripanie zubami.“

25

Podobenstvo o desiatich družičkách

¹ „Vtedy sa nebeské kráľovstvo bude podobat' desiatim družičkám, ktoré čakali na ženícha, aby ho sprevádzali svetlom svojich lúčov.

² Päť z nich bolo ľahkomyselných a päť prezieravých.

³ Ľahkomyselné si vzali lampy, ale nádoby s olejom nechali doma.

⁴ No tie, čo to brali vážne, vzali si nielen lampy, ale aj nádoby s olejom.

⁵ Ženích dlho neprichádzal, a tak všetky družičky premohli driemoty a zaspali.

⁶ O polnoci ich vytrhol zo spánku výkrik: ‚Prichádza ženích, podte ho privítať!‘

⁷ Všetky dievčatá vyskočili a pripravovali si lampy.

⁸ Tie ľahkomyselné si pýtali od ostatných: ‚Dajte nám trochu oleja, lebo nám vyhasínajú lampy!‘

⁹ Ale rozumné im odpovedali: ‚Keď sa rozdelíme, nevystačí olej ani vám, ani nám. Zabehnite radšej k predavačovi a kúpte si.‘

¹⁰ No len čo sa vzdialili, prišiel ženích a družičky, ktoré boli pripravené, šli s ním na svadobnú hostinu; a dvere sa zavreli.

¹¹ Keď sa tých päť vrátilo s olejom, volali: ‚Pane, otvor nám!‘

¹² Ale ženích im odpovedal: ‚Kto ste? Nepoznám vás!‘

¹³ A tak bdejte a buďte stále pripravení, lebo nepoznáte ani deň ani hodinu príchodu Syna človeka.“

Využívaj zverené dary

¹⁴ „Dám vám iný príklad. Jeden človek si pred odchodom na ďalekú cestu zavolať svojich podriadených a zveril im svoj majetok.

¹⁵ Každému dal podľa jeho schopností: jednému päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden talent. Potom odcestoval.

¹⁶ Ten, čo dostal päť talentov, začal hneď podnikat' a získal ďalších päť.

¹⁷ Ten, čo dostal dva talenty, tiež sumu zdvojnásobil.

¹⁸ Ale ten, ktorému zveril jeden talent, vykopal v zemi jamu a peniaze do nej schoval.

¹⁹ Po dlhšom čase sa pán vrátil a chcel, aby mu podriadení predložili účty.

²⁰ Prvý priniesol peniaze a povedal: ‚Pán môj, zveril si mi päť talentov, a tu máš zisk – ďalších päť.‘

²¹ Pán ho pochválil: ‚Si dobrý a verný sluha. Osvedčil si sa v malej úlohe, preto ti môžem zveriť väčšiu. A teraz ťa pozývam na oslavu. Poď sa so mnou radovať!‘

²² Prišiel ďalší a povedal: ‚Pán môj, zveril si mi dva talenty a odovzdávam ti štyri.‘ –

²³ ‚Veľmi dobre!‘ odpovedal pán. ‚Si usilovný a spoľahlivý. Splnil si malú úlohu, zverím ti väčšiu. Aj teba pozývam na oslavu. Poď sa so mnou radovať!‘

²⁴ Potom skladal účty posledný. ‚Pán môj, viem, že si prísny človek a zbieraš úrodu tam, kde si nesial.‘

²⁵ ‚Bál som sa, a preto som peniaze radšej ukryl a teraz ti ich v poriadku vraciam.‘

²⁶ Pán zvolal: ‚Ty lenivec a naničhodník! Vedel si, o čo mi ide.‘

²⁷ ‚Mal si zverené peniaze radšej uložiť a priniesli by mi aspoň úroky.‘

²⁸ ‚Vezmite od neho peniaze a dajte ich prvému.‘

²⁹ ‚Lebo tomu, kto dobre využíva to, čo mu bolo zverené, bude ešte pridané. Ale kto berie zverené na ľahkú váhu, príde aj o to, čo má.‘

³⁰ ‚Tohto lenivca vyžeňte do tmy! Tam ho čaká len plač a škripanie zubami.‘ ‘‘

Posledný súd

³¹ ‚Keď príde Syn človeka vo svojom kráľovskom majestáte v sprievode všetkých anjelov, zasadne na trón svojej slávy.‘

³² Vtedy sa zhromaždia všetky národy. Ako pastier oddeľuje ovce od capov, tak aj on rozdelí ľudí na dve skupiny.

³³ Ovce si postaví napravo a capov naľavo.

³⁴ Vtedy povie Kráľ svojim verným po svojej pravici: ‚Podte, sám Otec vás pozýva do kráľovstva, ktoré je pre vás pripravené od počiatku sveta.

³⁵ Bol som hladný a nakrmili ste ma; bol som smädný a dali ste sa mi napiť; bol som cudzincom bez strechy nad hlavou a vy ste ma prichýlili;

³⁶ nemal som si čo obliecť a vy ste ma obliekli; v chorobe ste sa o mňa starali; a keď som bol vo väzení, prišli ste ma navštíviť.‘

³⁷ Tí verní namietnu: ‚Pane, kedy sme ťa videli hladného, smädného?

³⁸ Kedy sme sa o teba postarali ako o cudzinca či nahého?

³⁹ A kedy sme ťa videli vo väzení alebo chorého?‘

⁴⁰ Kráľ im odpovie: ‚Čo dobrého ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, to ste urobili pre mňa.‘

⁴¹ Tým zhromaždeným po ľavici poviem: ‚Odídte odo mňa, zatratení, do večného ohňa, ktorý je pripravený pre satana a jeho démonov.

⁴² Bol som hladný a nedali ste sa mi najesť; bol som smädný a nedali ste sa mi napiť; bol som ako cudzinec, ktorý nemal strechu nad hlavou a neprichýlili ste ma;

⁴³ nemal som si čo obliecť a nezaodeli ste ma; v chorobe ste ma neopatrovali a do väzenia ste ma neprišli navštíviť.‘

⁴⁴ Oni sa však budú brániť: „Pane, ako sme ti mohli pomôcť, keď sme ťa nikdy nevideli – ani hladného, ani smädného, ani ako cudzinca, ani nahého či chorého a ani vo väzení?“

⁴⁵ Kráľ im odpovie: „Ak ste odmietli pomôcť tým zdanlivo najbezvýznamnejším, mne ste nepomohli.“

⁴⁶ A tak týchto čaká večný trest, ale spravodliví budú žiť večne.“

26

Ježiš musí umrieť

¹ Keď Ježiš skončil svoju reč, povedal učeníkom:

² „Viete, že o dva dni bude slávnosť Paschy; Syn človeka bude vydaný a ukrižujú ho.“

³ V tom čase sa zišla židovská rada v paláci veľkňaza Kaifáša.

⁴ Radili sa, akou ľstou by sa mohli Ježiša zmocniť a zabiť ho.

⁵ Dohodli sa, že by to nemalo byť počas sviatkov, lebo by to mohlo vyvolať vzburu.

Ježiš v Betánii

⁶ Ježiš sa pobral do Betánie do domu Šimona, ktorý bol predtým malomocný.

⁷ Keď jedli, pristúpila k Ježišovi žena s alabastrovou nádobkou drahocenného oleja a ten mu všetok votrela do vlasov: vyjadrila mu tak úctu a rešpekt.

⁸ Učeníkov to pohoršilo: „Také plytvanie!

⁹ Mohlo sa to výhodne predať a peniaze rozdať chudobným!“

¹⁰ Ježiš to postrehol a povedal: „Prečo jej to zazlievate?

¹¹ Chudobných bude medzi vami vždy dosť, ale ja už s vami dlho nebudem.

¹² Táto žena potrela moje telo olejom, a tak ma vlastne pripravila na pohreb.

¹³ Veru, vždy, keď sa kdekoľvek na svete bude hlásať radostná zvesť o Božom kráľovstve, ľudia budú počuť a premýšľať aj o jej čine.“

Judášova zrada

¹⁴ Vtedy sa jeden z Ježišových dvanástich učeníkov, Judáš Iškariotský, pobral k veľkňazom a spýtal sa ich:

¹⁵ „Koľko mi zaplatíte, ak vám vydám Ježiša?“ Dali mu tridsať strieborných.

¹⁶ Od tej chvíle hľadal vhodnú príležitosť, aby ho zradil.

Posledná večera

¹⁷ V prvý deň sviatku nekvasených chlebov sa učeníci spýtali Ježiša: „Kde máme pripraviť jedlo na Paschu?“

¹⁸ Poslal ich do mesta k istému človeku s odkazom: „Nastal môj čas, u teba budem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka.“

¹⁹ Učeníci vykonali, čo im prikázal a pripravili tam večeru.

²⁰ Keď sa zotmelo, jedol so svojimi dvanástimi učeníkmi

²¹ a povedal im: „Jeden z vás ma zradí.“

²² To ich veľmi zarmútilo a každý sa ho spytoval: „Vari len nie ja, Pane!?“

²³ Odpovedal: „Je to ten, ktorý jedol so mnou pri jednom stole.“

24 Syn človeka musí umrieť, ako to predpovedali proroci, ale beda tomu, kto zrádza Syna človeka. Lepšie by mu bolo, keby sa nebol narodil.“

25 Judáš sa ho spýtal: „Učiteľ, vari len nie ja!?“

Odpovedal mu: „Sám si to povedal.“

26 Keď jedli, vzal Ježiš chlieb, lámal ho a podával učeníkom so slovami: „Vezmite a jedzte, toto je moje telo.“

27 Potom vzal kalich s vínom, poďakoval sa Bohu a podal im ho so slovami: „Pite z neho všetci,

28 toto je moja krv, ktorá sa vylieva, aby zmyla hriechy mnohých. Je to nová zmluva Boha s človekom.

29 Vravím vám, že oddnes nebudem piť z plodu viniča až dotedy, kým ho nebudeme piť spolu úplne inak – v kráľovstve môjho Otca.“

30 Potom zaspievali chválospev a pobrali sa na Olivový vrch.

Ježiš varuje Petra

31 Tam im Ježiš povedal: „Tejto noci ma všetci opustíte, lebo Písmo predpovedá: ‚Budem biť pastiera a ovce sa rozpráchnu.‘

32 Ale po svojom vzkriesení vás predídem do Galiley a tam sa spolu stretneme.“

33 Peter vyhlásil: „Ak by ťa aj všetci opustili, ja od teba nikdy neodídem.“

34 Ježiš mu však povedal: „Pamätaj na moje slová: Ešte túto noc, skôr ako kohút zakikiríka, tri razy ma zaprieš.“

35 „Nikdy ťa nezapriem, aj keby som mal zomrieť s tebou!“ zvolal Peter. Ostatní učeníci sa k nemu pridali tiež.

Ježišova modlitba

36 Potom prišli na miesto zvané Getsemane a Ježiš povedal svojim učeníkom: „Vy si tu sadnite, a ja pôjdem ďalej, aby som sa modlil.“

37 Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. Tu na neho doľahol zármutok a padla naňho tieseň.

38 Smutne im povedal: „Prežívam smrteľnú úzkosť. Zostaňte tu a bdejte so mnou.“

39 Trochu sa od nich vzdialil, padol tvárou na zem a modlil sa: „Môj Otče! Ak je to možné, nech ma minie tento kalich. Ale nech sa stane, ako ty chceš, nie ako ja.“

40 Potom sa vrátil k učeníkom a našiel ich spať. Povedal Petrovi: „To ste so mnou nemohli ani hodinu bdieť?”

41 Bdejte a modlite sa. Inak vás premôže pokušenie. Ste síce plní odhodlania, ale sami nemáte dosť síl obstáť.“

42 Znova sa vzdialil a modlil sa: „Môj Otče, ak to nie je možné, aby ma tento kalich minul a ja ho musím vypíť až do dna, nech sa stane tvoja vôľa.“

43 Vrátil sa k svojim učeníkom a oni zasa spali; nevládali premôcť spánok.

44 Nechal ich spať, odišiel po tretí raz a opäť sa modlil o to isté.

45 Potom sa vrátil k učeníkom a povedal: „Vari ešte sále spíte a odpočívate? Prišiel čas, keď bude Syn človeka zradený a vydaný do rúk podlých ľudí.

46 Vstaňte a poďme. Uvidíte môjho zradcu – práve prichádza!“

Ježiša zatknú

47 Ešte ani nedohovoril, a už sa ukázal Judáš, jeden z jeho dvanástich učeníkov. Spolu s ním prišiel veľký zástup mužov ozbrojených mečmi a palicami. Poslali ich veľkňazi a vodcovia ľudu.

48 Judáš si s nimi dohodol znamenie: Bude to ten, s ktorým sa pozdravím bozkom. Toho zatknite!

49 Nato pristúpil k Ježišovi a povedal: „Pozdravujem ťa, učiteľ!“ a pobožkal ho.

50 Ježiš mu povedal: „Priateľu, vieš, prečo si prišiel?“ Vtom sa na Ježiša vrhli a zajali ho.

51 Jeden z tých, ktorí boli s Ježišom, vytiahol krátky meč, napadol veľkňazovho sluhu a odsekol mu ucho.

52 „Odlož svoj meč!“ prikázal mu Ježiš. „Kto mečom bojuje, mečom zahynie.“

53 Myslíš, že by som teraz nemohol poprosiť svojho Otca, aby mi poslal viac ako dvanásť légii anjelov?

54 Ale ako by sa potom naplnilo to, čo hovorí Písmo?“

55 Potom sa obrátil na ozbrojencov: „Som azda nebezpečný zločinec, že ste ma prišli zajať s mečmi a palicami? Prečo ste ma nezatkli už v chráme, kde som deň čo deň učil?“

56 Ale to sa stalo preto, aby sa splnili predpovede prorokov. V tej chvíli ho všetci jeho učeníci opustili a rozutekali sa.

Vypočúvanie

57 Zatknutého Ježiša potom odviedli k veľkňazovi Kaifášovi, kde sa zhromaždili učitelia Zákona a vodcovia ľudu.

58 Peter ho z diaľky nasledoval až po veľkňazov palác. Vošiel na nádvorie a zamiešal sa medzi služobníctvo, aby sa dozvedel, čo sa s ním stane.

59 Medzitým sa veľkňaz aj celá veľrada usilovali nájsť nepravé dôkazy proti Ježišovi, aby ho mohli obviňiť a odsúdiť na smrť.

60 Nenašli však nič, hoci si zaobstarali mnohých falošných svedkov. Napokon vystúpili dvaja a zhodne svedčili:

61 „Tento muž povedal, že má moc zboriť chrám a za tri dni ho znovu postaviť.“

62 Vtedy sa ujal slova veľkňaz a spýtal sa Ježiša: „Počul si obvinenia? Čo chceš povedať na svoju obhajobu?“

63 Ale Ježiš mlčal. A tak mu veľkňaz položil ďalšiu otázku: „Vyzývam ťa pri živom Bohu, aby si nám povedal, či si Mesiáš, Syn Boží.“

64 Ježiš odvetil: „Ty sám si to povedal. Ale hovorím vám, že odteraz uvidíte Syna človeka, ako sedí po pravici Všemohúceho a ako prichádza na nebeských oblakoch.“

65 Vtedy veľkňaz od zúrivosti roztrhol svoje vrchné rúcho a povedal: „To je rúhanie! Potrebujeme vari ďalších svedkov?! Počuli ste to na vlastné uši!

66 Aký trest si zaslúži?“ Všetci mu odpovedali: „Zaslúži si smrť!“

67 Začali mu plúť do tváre, bili ho po hlave, udierali palicami

⁶⁸ a posmievali sa mu: „Ak si Mesiáš, uhádni, kto ťa udrel!“

Peter zaprie Ježiša

⁶⁹ Peter zatiaľ sedel vonku na nádvorí. Tu k nemu pristúpila jedna slúžka so slovami: „Aj ty patríš k tomu Ježišovi z Galiley!“

⁷⁰ Ale Peter to pred všetkými zaprel: „Neviem, o čom hovoríš!“

⁷¹ Potom sa pobral k bráne, ale zazrela ho iná žena a upozornila okolostojacich: „Tento človek chodieval s tým Ježišom z Nazareta.“

⁷² No Peter sa zaprisahal: „Nepoznám toho človeka!“

⁷³ O chvíľu pristúpili k nemu tí, čo tam stáli, a povedali mu: „Určite k nemu patríš, veď aj tvoje nárečie ťa prezrádza!“

⁷⁴ Peter sa zariekal a zaprisahával: „Ale ja toho človeka naozaj nepoznám!“ Vtom zakikiríkal kohút

⁷⁵ a Peter si spomenul na Ježišove slová: „Skôr ako zakikiríka kohút, tri razy ma zaprieš.“ Vybehol von a žalostne sa rozplakal.

27

Judášova smrť

¹ Keď začalo svať, veľkňazi a židovskí vodcovia sa uzhodli, že Ježiša vydajú na smrť.

² Potom poslali spútaného Ježiša k rímskemu miestodržiteľovi Pilátovi z Pontu.

³ Keď Judáš videl, že Ježiša odsúdili na smrť, trýznilo ho svedomie za to, čo spáchal. Vzal tridsať strieborných, ktoré dostal za zradu, a chcel ich vrátiť veľkňazom a židovským vodcom.

⁴ „Zhrešil som, zradil som nevinného človeka!“
„Čo nás po tom. To je tvoja vec!“ odsekli mu lahostajne.

⁵ Odhodil peniaze na zem v chráme, vybehol von a obesil sa.

⁶ Velkňazi pozbierali peniaze a povedali si: „Čo s nimi? Do chrámovej pokladnice ich nemôžeme dať. Lipne na nich krv!“

⁷ Dohodli sa teda, že za ne kúpia hrnčiarovo pole a že tam budú pochovávať cudzincov, ktorí zomrú v Jeruzaleme.

⁸ Preto sa to pole dodnes volá Pole krvi.

⁹ Tak sa splnilo Jeremiášovo proroctvo: „Vzali tridsať strieborných, cenu človeka, na akú ho ohodnotili synovia Izraela,

¹⁰ a dali ich za hrnčiarovo pole, ako mi Boh prikázal.“

Rozsudok smrti

¹¹ Ježiša predviedli pred rímskeho miestodržiteľa Piláta. Spýtal sa ho: „Tak ty si židovský kráľ?“

„Ty sám to hovoríš,“ odpovedal Ježiš.

¹² Keď potom na neho velkňazi a židovskí vodcovia prednášali svoje žaloby, Ježiš bol ticho.

¹³ „Nepočuješ, z čoho všetkého ťa obviňujú?“ vyzval ho Pilát.

¹⁴ Ale na jeho nesmierne prekvapenie Ježiš stále mlčal a neobhajoval sa.

¹⁵ Bolo zvykom, že cez veľkonočné sviatky vládár prepustil jedného väzňa podľa želania ľudu.

¹⁶ V tom čase bol vo väzení povestný zločinec Barabáš.

17 Ráno sa ľudia zhromaždili pred Pilátovým domom a on sa ich spýtal: „Koho vám mám prepustiť, Barabáša alebo Ježiša, vášho Mesiáša?“

18 Vedel totiž, že veľkňazi udali Ježiša zo závidi.

19 Keď Pilát sedel v sudcovskom kresle, dostal odkaz od svojej ženy: „Ruky preč od toho spravodlivého človeka. Kvôli nemu ma v noci prenasledovali strašné sny.“

20 Židovskí veľkňazi a predstavitelia ľudu medzitým presvedčili dav, aby žiadali slobodu pre Barabáša a smrť pre Ježiša.

21 Keď sa Pilát znova spýtal, koho z tých dvoch má prepustiť, ozval sa krik: „Barabáša!“

22 „A čo mám urobiť s Ježišom, vašim Mesiášom?“

„Ukrižuj ho!“ kričal dav.

23 „A čoho sa vlastne dopustil?“ namietal Pilát.

Ale oni sa ešte naliehavejšie domáhali: „Ukrižuj ho, ukrižuj!“

24 Keď Pilát videl, že jeho úsilie zachrániť Ježiša je márne a ľudia sú čoraz zúrivejší, dal si doniesť nádobu s vodou, pred očami všetkých si umyl ruky a povedal: „Som čistý od krvi tohto človeka. Je nevinný, zodpovednosť leží na vás!“

25 „Zodpovednosť za jeho preliatu krv berieme na seba a na naše deti!“ kričal rozvášnený dav.

26 A tak prepustil Barabáša, Ježiša nariadil zbičovať a dal súhlas, aby ho ukrižovali.

Vojaci sa posmievajú Ježišovi

27 Rímski vojaci odviedli Ježiša do vládnej budovy a zhromaždili okolo neho celú čatu.

28 Vyzliekli ho, cez plecia mu prehodili purpurový plášť,

29 uplietli mu z trnia korunu, narazili mu ju na hlavu a do pravej ruky mu dali palicu. Potom si pred ním kľakali a posmievali sa mu: „Nech žije židovský kráľ!“

30 Pľuvali naňho a bili ho po hlave palicami.

31 Keď sa mu do vôle naposmievali, strhli z neho plášť, zasa mu obliekli jeho rúcho a viedli ho na popravisko.

Ukrižovanie

32 Cestou stretli človeka z mesta Kyréna v Afrike, ktorý sa volal Šimon. Prinútili ho, aby niesol Ježišov kríž.

33 Prišli na miesto zvané Golgota, čiže Lebka.

34 Tam mu dali piť skysnuté víno zmiešané so žličou, aby ho omámilo. Ale keď ochutnal, odmietol.

35 Potom ho pribili na kríž a losovaním si podelili jeho rúcho.

36 Posadali si okolo neho a strážili ho.

37 Nad hlavu mu pripevnili nápis s jeho previnením: JEŽIŠ, KRÁĽ ŽIDOV.

38 Spolu s ním ukrižovali v ten deň aj dvoch zločincov, jedného po jeho pravej, druhého po ľavej strane.

39 Ľudia, ktorí šli okolo, sa mu rúhavo posmievali:

40 „Hej ty, čo si chcel zbúrať chrám a za tri dni ho postaviť! Teraz ukáž svoju moc a zachráň sám seba. Ak si Boží Syn, pod' z toho kríža dolu!“

41 Aj veľkňazi a židovskí vodcovia sa k nim pridali:

42 „Iných zachraňoval, a sám seba nemôže zachrániť. Mesiáš, kráľ Izraela – a visí na kríži! Nech zostúpi dolu a uveríme mu.

43 Spoliehal sa na to, že Boh je s ním. Ak teda Boh chce, nech ho vyslobodí. Veď o sebe tvrdil, že je Božím Synom!“

44 Potupovali ho aj zločinci, ktorých ukrižovali spolu s ním.

Ježišova smrť

45 Napoludnie sa zrazu nad celým krajom rozprestrela tma a trvala tri hodiny.

46 A vtedy zvolal silným hlasom: „Eli, Eli, lama sabachtani?“, čo znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“

47 Niektorí z tých, čo tam stáli, vraveli: „Volá na Eliáša!“

48 Jeden z nich bežal po špongiu, namočil ju do octu, nabodol na tyč a dával mu piť.

49 Ostatní ho okrikovali: „Len ho nechaj, nech vidíme, či ho Eliáš príde zachrániť.“

50 Potom Ježiš opäť skríkol mocným hlasom a skončil.

51 V tej chvíli sa v chráme roztrhol záves odhora až nadol, zem sa chvela, skaly pukali,

52 hroby sa otvárali a veľa mŕtvych bolo vzkriesených.

53 Keď potom Ježiš vstal z mŕtvych, mnohí v Jeruzaleme dosvedčovali, že videli vzkriesených z tých hrobov.

⁵⁴ Keď stotník a tí, čo s ním strážili Ježiša, videli zemetrasenie a všetko, čo sa dialo, premkla ich hrôza a vraveli: „To bol naozaj Boží Syn!“

⁵⁵ Z diaľky sa prizeralo aj veľa žien, ktoré prišli za Ježišom až z Galiley a starali sa o neho aj o jeho učeníkov.

⁵⁶ Medzi nimi bola aj Mária Magdaléna, Mária, Jakubova a Jozefova matka, a matka Jakuba a Jána Zebedejovcov.

Ježišov pohreb

⁵⁷ Keď nastal večer, prišiel Jozef, bohatý človek z Arimatey, ktorý tiež patrilo k Ježišovým nasledovníkom.

⁵⁸ Dal sa ohlásiť u Piláta a poprosil ho, aby mu vydal Ježišovo telo. Pilát mu vyhovel.

⁵⁹ Jozef zavinul Ježišovo telo do čistého plátna

⁶⁰ a uložil ho do hrobu, ktorý si dal vytesať v skale. Vchod do hrobu dal privaliť veľkým balvanom. Potom odišiel.

⁶¹ Dve Márie – jedna z nich bola Mária Magdaléna – sedeli oproti hrobu.

⁶² Na druhý deň – v sobotu, po prípravnom dni sviatkov – sa veľkňazi a farizeji zhromaždili u Piláta

⁶³ a povedali: „Pane, spomenuli sme si, že ten zvodca, kým ešte žil, povedal: ‚Po troch dňoch vstanem z mŕtvych.‘

⁶⁴ Daj teda aspoň tri dni strážiť hrob, lebo prídu jeho učeníci, ukradnú ho a potom budú ľudí presviedčať, že vstal z mŕtvych. A to by bol ešte väčší podvod ako prvý!“

⁶⁵ „Dobre,“ povedal Pilát, „vezmite vojakov a strážte ho, ako viete.“

⁶⁶ Tak aj urobili, postavili k hrobu stráž, dokonca zapečatili balvan, ktorým bol hrob privalený.

28

Vzkriesenie Ježiša

¹ Keď uplynula sobota a svitol prvý deň týždňa, Mária Magdaléna a tá druhá Mária sa vybrali k hrobu.

² A tu zrazu nastalo silné zemetrasenie, lebo Boží anjel zostúpil z neba, odvalil balvan a sadol si naň.

³ Žiaril ako blesk a odev mal biely ako sneh.

⁴ Strážcov to tak vydesilo, že sa nevládali ani pohnúť.

⁵ Anjel sa prihovoral ženám: „Nebojte sa, viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný.

⁶ Ale on tu už nie je, vstal z hrobu, tak ako vám to predtým povedal. Podte dnu a presvedčte sa.

⁷ A teraz sa ponáhľajte oznámiť jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych. Pôjde do Galiley a tam sa s ním stretnete. To je to, čo som vám prišiel oznámiť.“

⁸ So strachom, ale aj s veľkou radosťou ženy rýchlo odišli od hrobu a bežali to oznámiť učeníkom.

⁹ Vtom sa zjavil pred nimi Ježiš a povedal im: „Pozdravujem vás.“ Ihneď padli na kolená a objímali mu nohy.

¹⁰ Ježiš ich upokojoval: „Nebojte sa, choďte a povedzte mojim bratom, aby šli do Galiley, tam sa stretneme.“

¹¹ Keď sa ženy vzdialili, niektorí zo strážcov utekali do mesta a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo.

¹² Tí hneď zvolali poradu s ostatnými židovskými predstaviteľmi, aby sa dohodli, čo robiť. Najprv veľkou sumou podplatili vojakov,

¹³ nech povedia: „V noci sme zaspali, vtedy prišli jeho učeníci a ukradli jeho telo.“

¹⁴ Potom im slúbili, že ak sa to dozvie miestodržiteľ, uchlácholia ho a postarajú sa, aby z toho nemali nepríjemnosť.

¹⁵ Vojaci vzali peniaze a rozhlasovali to, čo im prikázali. A táto zvesť sa rozšírila medzi Židmi, ktorí tomu veria dodnes.

Ježiš sa stretne s učeníkmi

¹⁶ Jedenásť učeníkov sa pobralo do Galiley na vrch, ktorý im určil Ježiš.

¹⁷ Keď ho tam zazreli, klaňali sa mu, ale niektorí pochybovali, či je to naozaj on.

¹⁸ Ježiš im povedal: „Je mi daná všetka moc na nebi aj na zemi.

¹⁹ Preto choďte a získavajte mi nasledovníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca, Syna i Ducha Svätého.

²⁰ A učte ich, aby zachovávali všetko, čo som vám prikázal. Budem s vami stále, až do konca tohto sveta.“

**Biblica® Nádej pre každého, verejne
dostupné**
**The New Testament in the Slovak language of
Slovakia: Biblica® Nádej pre každého, verejne
dostupné**

copyright © 1993, 2023 Biblica, Inc.

Language: Slovenčina (Slovak)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Táto NZ alebo „dielo“ je sprístupnené pod licenciou vlastníka Creative Commons-Zdieľanie autorských práv 4.0 Medzinárodná licencia (CC BY-SA). Ak chcete vidieť túto licenciu, navštívte stránku <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> alebo pošlite list na adresu Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná spoločnosťou Biblica, Inc. Pri každom použití ochrannej známky Biblica® musíte mať písomné povolenie od spoločnosti Biblica, Inc. Máte povolenie kopírovať a šíriť toto dielo, pokiaľ ho nezmeníte a zachováte jeho názov, ktorý obsahuje ochrannú známku „Biblica®“. Zmenou alebo prekladom tohto diela vznikne odvodené dielo, ktoré si bude vyžadovať odstránenie ochrannej známky Biblica®. Pri zverejnení tohto odvodeného diela musíte uviesť, aké zmeny ste vykonali, na mieste, kde ich ľudia môžu vidieť, napríklad na webovej stránke. Musíte tiež uviesť, odkiaľ pochádza pôvodné dielo: „Pôvodné dielo od spoločnosti Biblica, Inc. je k dispozícii zdarma na www.biblica.com a open.bible.“

Bez ohľadu na to, či toto dielo použijete bez zmien alebo vytvoríte odvodené dielo, vyhlásenie o autorských právach musí byť uvedené na titulnej alebo autorskej strane diela/odvodeného diela takto:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použitie so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Svoje odvodené dielo musíte tiež ponúkať s použitím rovnakej licencie (CC BY-SA) a podľa pravidiel.

Ak chcete informovať spoločnosť Biblica, Inc. o preklade tohto diela, kontaktujte nás na adrese <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použitie so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Jun 2026 from source files dated 21 May 2025

2331a9f8-e76d-5148-ae2f-e2cae3db704a